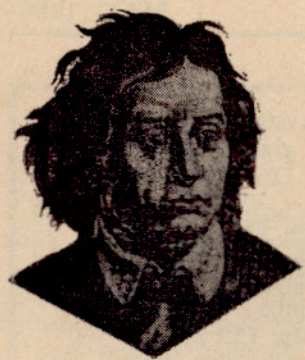
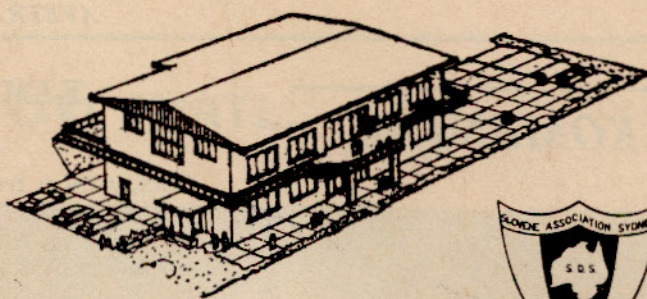

Avstralski

SLOVENE

PUBLISHED BY SLOVENE ASSOCIATION SYDNEY
MESEČNIK SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Price 50 c.

Cena 50 c.

Year-let 2

May, 180

No.-št. 14

Registered for posting as a publication Category B.

Ivan Cankar se je rodil 10. maja 1876 na Vrhniki, v hiši na Klarcu.

Kot sin družine s številnimi otroci, ki jih je po očetovem odhodu na delo hranila mati, se je Cankar že v najranjši mladosti spoznal ne samo z uboštvom ampak tudi z lakoto. Navzlic vsem težavam je osnovno šolo dokončal z odličnim uspehom. Z Vrhnike je 1. 1888 s podporo vrhniških veljakov odšel v Ljubljano na realko. Leta 1896 je šel na Dunaj študiral tehniko, a se je prepisal na slavistiko. Spomladi leta 1897 se je vrnil na Vrhniko, dokler mu ni jeseni umrla mati. Potem je nekaj časa živel pri sorodnikih v Pulju, vrnil na Dunaj, kjer je ostal vse do 1. 1909.

Ivan Cankar, pesnik, pripovednik in dramatik, je bil osrednja postava moderne književnosti in največji mojster slovenske besede. Ustvaril je slovensko moderno dramo in se je uveljavil kot slovenski dramatik, ki ga še do danes nihče ni prekosil. Še mnogo bolj kakor pesnik in pripovednik je Cankar razgalil slovensko družbeno življenje v svojih dramah.

Njegova najpomembnejša dramska dela so, komedija Za narodov blagor, v kateri smeši predstavnike meščanskega srednjega stanu, ki govorijo o narodovem blagru, a skrbijo le za svoje koristi.

V drami Kralj na Betajnovi prikazuje gospodarsko propadanje slovenske vasi in porajanje zgodnjega kapitalizma na vasi.

Dramsko delo Pohujšanje v dolini Šentflorjanski je norčija, ki biča lažno rodoljubarstvo in lažno moralno.

V drami Hlapci pa je upodobil slovenske politične razmere okoli 1. 1907 in razgalil nekatere značaje učiteljstva, ki je v strahu za kruh zatajilo svoje prepričanje.

Cankar se je kot pripovednik uveljavil s povestmi in romani. Med njimi so najbolj znani: Na klancu, Martin Kačur, Hlapec Jernej in njegova pravica.

V romanu Na klancu, ki je eno njegovih najlepših del, pa je ustvaril umetniško podobo svoje družine in mladosti, prikazal revščino in propadanje našega

ljudstva ter poveljal svojo mater. Sam je napisal: "To je spomenik moji materi in takega spomenika še ni imela kmalu človeška mati."

Cankarjevo pesniško delo obsega razdobje od 1892 — 1909. V njegovi pesmi se pozna močan vpliv evropskih modernih struj,

svetil prozi in drami.

Za kratko dobo je posegel tudi v politiko. Na Dunaju, kjer je živel 11 let, se je s poznal z življenjem delavskega predmestja, kar ga je privedlo do tega, da je 1. 1907 kandidiral na listi socialnodemokratske stranke za državni zbor v okraju Litija-Vi-

jakom v Judenburg, a so ga zaradi bolehnosti spustili iz vojaške službe. Vrnil se je v Ljubljano, kjer je živel na Rožniku. Ob nekem padcu si je pretresel možgane, se prehladil, dobil pljučnico in 11. decembra 1918 umrl v ljubljanski bolnišnici.

Prvo in poglavitno, kar otrok zahteva od tebe in kar mu moraš dati, pa je spoštovanje. Kadar se ti zdi otroško početje nespametno in brezkoristno, tedaj premisli, da se zdi otroku tvoje početje še mnogo nespametnejše in brezkoristnejše. In otrok se moti malokdaj, večkrat se motiš ti, starec, ki si že pohujšan in nagnit.

Ivan Cankar

V BOGATIH KOČIJAH SE VOZIJO...

(Ivan Cankar)

V bogatih kočijah se vozijo, baroni, tatje, bankirji, mimo mladih kostanjev, skozi jasni večer ob nas siromakov špalirji.

Poznam te obraze, te tihe oči, lokave, mežikajoče; tatu, ki na čelu zapisan jim je, izbrisati ni mogoče.

V glase rokavicah se skrivajo tatinski dolgi prsti — da, kradli so in prešestvali in ubijali vse po vrsti.

In kaj je napravil pravični Bog? Nasul jim je bogatstva, blaga in časti in odel jih povrh še z gloriozo veličastva.

Tako se vozijo tatje in hudo mi je siromaku, ves truden in lačen in ves bolan se spotikam ob vsakem koraku.

O kaj sem ti storil, pravični Bog? Ali nisem nad tabo dvomil? Pokaži mi v pismu zapoved

svojo, ki je bi je ne bil prelomil!

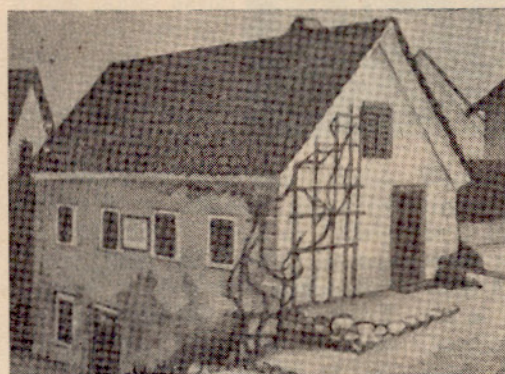
Prešestval sem in kradel sem in ubijal — preštej vse tiste, ki so me ljubili; razžalil sem in ubil njih duše čiste.

In svojo dušo, nedolžno vso, sem bil razžalil, oskrunil ubil sem jo — o dolg račun, ki sem ti ga naračunal!

Zdaj prihajam z njim: Plačilo sem!

IVAN CANKAR

(1876 — 1918)

Pisatelj
Ivan Cankar in
Hiša v kateri
je živel v
otroških letih.

ki se zlasti odraža v njegovi pesniški zbirki Erotika (1899), katera je zbudila veliko spotikanje in je tedanji ljubljanski škof kupil 700 neprodanih izvodov ter jih dal sežgati. Cankar je sicer ponovno izdal Erotiko, ker pa se z Zupančičem v pesništvu ni mogel kosati, se je docela po-

šnja gora-Rateče. Ni bil izvoljen za poslanca, ker je bila na podželu klerikalna stranka zelo močna. Pozneje ni več nastopal kot politik, a je ostal v stiku z delavstvom.

Ob izbruhu prve svetovne vojne je bil interniran na ljubljanskem gradu, nato je moral k vo-

KOMENTAR

Odmevi žalosti za Titom iz kmeče duše, kar je objavljeno na sedmi strani, so besede iz pisma, ki je privrelo iz srca 75 letne, globokoverne slovenske ženice — moje matere, za katero smatram, da je vredno objave. Saj iz njega govori preprosta, pristna slovenska duša.

Smatrati je, da so njene besede vredne vsakega jugoslovenskega časopisa saj je verno ogledalo čustev ljudstva Jugoslavije. Iskreno

Ivanka Bulovec,
odgovorna urednica.

KAM HITI NAŠ SVET ?

Grmi, grmi v tvojem srcu,
fant moj mlad.
Nemirni smo, tiho sedimo v vrtu,
boš tudi ti vojak, moj brat?

Še so solze v mojih očeh,
zapustil nas je vodja in tovariš.
Zdaj tiho sanjam v vetrovnih nočeh,
boril se je za ljudstvo, zdaj mrtev je tovariš.

Buči, buči v tvoji glavi,
brat moj mlad.
Prepiri, umori, vojna bo; časopis pravi,
toliko sovraštva v svetu, spet tekla kri bo po nedolžni travi.

Pozabili smo na ljubezen in prijateljstvo,
pokopali spoštovanje in bratovščino,
postali slepi smo na lepote matere narave,
polnimo se z denarjem in kritiziramo sosedne države.

Utihnimo s prepri vsaj za trenutek, čuj, ptice še pojo!
Pomirimo našo jezo, predajmo se soncu, tako je toplo'.
Podajmo si roke, pogledajmo si v oči,
nasmehnjemo se; globoko v naših srcih toliko dobrote še leži,
odpustimo, kot odpustčajo otroci, pa ne bo več tekla kri!
Utihnimo s prepri vsaj za trenutek, čuj, ptice še pojo'!

Danijela Hliš Thirion

DRUŠTVENE NOVICE IN OBVESTILA

Urejuje Ivanka Bulovec

GOSTOVANJE V WOLLONGONGU

V soboto 3. maja je tamkajšnje društvo PLANICA imelo svoj letni bal v Town Hallu. Povabili so tudi naš o folklorno skupino. Vabilu so se z veseljem odzvali in to je bil njihov deseti nastop. Skupino je spremljala s harmoniko naša že več let poznana gđc. Nevi Muha in lahko rečemo, da so tokrat zaplesali res sproščeno in navdušili publiko. Vidi se, da so že navajeni publike in nastopov. In tudi njih trud ni bil zaman. Ne samo aplavz,

bus, pogostijo te malčke za njih trud in jim pač po mogočnosti nudijo vse kar je mogoče.

Ravno tako bi bilo na mestu, zahvala starišem. Ne samo da žrtvujejo svoj čas, da pripeljejo svoje otroke na vaje, navadno so takele turneje v zvezi s stroški. Največkrat kjer otroci nastopajo, morajo stariši še plačati vstopnino in s tem v zvezi nastajajo še nadaljni stroški.

Zabava je potekala v splošno zadovoljstvo vseh. Obisk zado-

vine, izrazil upanje, da se bodo Slovenci iz Wollongonga še v bodoče odzvali s kulturnimi manifestacijami kot so bile dolej Kmečke ohceti in obljubil, da jim bo pomagal, kjer koli bo to potreba. Omenil je tudi, da letos poteka 10 let odkar se je društvo Planica formiralo in v teku let obstoja čestojno dokazalo, na kulturnem način svoj obstoj, v ponos vsem občanom Wollongonga.

Da ne pozabimo omeniti tudi

"Planika"
nastopa v
mestni
dvorani v
Wollongong-u

tudi splošno navdušenje publike katera ni štedila besed odobravanj in s številnimi čestitkami. Verjetno sta ganila publiko tudi mali Tonček in Anita Friščič, kot najmlajša plesalca sta tudi pogumno pred mikrofonom zapela dve pesmi. Ves trud malih plesalcev, starišev, učiteljice je bil poplačan od hvaležne publike.

Rekli bi tudi lahko na tem mestu zahvalo požrtvovalnemu odboru SDS, ki z razumevanjem podpre vsako tako akcijo. Vsakokrat kjerkoli nastopajo z veseljem skočijo na pomoč skupini, vsakokrat jim plačajo avto-

voljiv, muzikantje so zadovoljili staro in mlado. Ni manjkalo tudi goveranc. Tako smo videli med častnimi gosti tamkajšnega starega znanca, župana g. Arkela. Slovensko Društvo Sydney je zastopal predsednik Toni Bulovec, klub Triglav predsednik L. Moge in tajnik S. Petkovšek in gen. konzulat SFRJ vicekonzul Božo Cerar. Vsi so dobili priliko, da so povedali svoje. Župan Arkel se je v svojem govoru zahvalil klubu kot gostitelju in folklorni skupini iz Sydneja. V svojih besedah je vspodbujal, da še naprej gojimo kulturo svoje domo-

tamkajšnega agilnega predsednika Ivana Rudolfa, ki v svojem govoru ni štedil z laskavimi besedami pohvale in vsem zaželel dobrodošlico in prijetno zabavo. Končno pa je bil lahko res zadovoljen z uspešno prireditvijo. Naj še omenim ob tej priliki, da smo ga v nedeljo 18. maja vsi slišali na slovenski oddaji 2 EA, ki ga nam je v svojem radijskem intervjuju predstavila ga. Danica Petrič. Tako se je širša slovenska javnost lahko spoznala z dejavnostmi slovenskega društva Planica v Wollongongu.

L.K.

Avstralski Slovenec
je glasilo Slovenskega
Društva Sydney

Printed by:
Mintis Pty. Ltd.
73 Chapel Street,
Lakemba, 2195
Telefon: 759 7093

Odgovorna urednica:
IVANKA BULOVEC

Urednica:
PAVLA GRUDEN

Uredniški odbor:
LOJZE KOŠOROK
JOŽE ŽOHAR
JOHN TRUDEN
MARY TRUDEN
LEON KOVAČIČ

Vse dopise pošiljajte na
Slovene Association, Sydney
"Avstralski Slovenec"
P.O. Box 93
Fairfield, 2165
Tel. 620 1265

OBVESTILO ČLANOM

Bliža se čas poravnania letne članarine. Obveščamo vse člane, da v mesecu juliju oziroma avgustu poravnajo članarino, ker bo s 1. septembrom vsak član z neplačano članarino enostavno izbrisan iz seznama članov. Redno plačevanje članarine je najmanj kar more skupnost pričakovati od posameznih članov. Na zadnjem letnem občnem zboru smo sprejeli sklep, ki devoljuje upokojujencem polovično članarino. Vse upokojujence pa naprošamo, da pri plačevanju pokažejo svojo pokojninsko izkaznico.

DAROVI

Gospa Milka Kralj je darovala v Gradbeni fond 5.- dolarjev. Najlepša hvala.

V tiskovni klad Avstralskega Slovenca smo sprejeli dar 10.- dolarjev od gospoda Ivana Obreze, in 30.- dolarjev darilo kluba Jadran iz Melbourne. Gospodu Ivanu Obrezi in članom kluba Jadran prirčna hvala.

PROGRAM SOBOTNIH

PLESOV

7. junija igrajo "Oberkrainers"
15. junija igrajo "Veseli krannjci"
21. junija igrajo "Še ni odločeno"
5. julija igrajo "Oberkrainers"
12. julija igrajo "Srebrne Strune"
19. julija igrajo "Oberkrainers"
26. julija igrajo "Srebrne Strune"
2. avgusta igrajo "Oberkrainers"

KO SMO SLIŠALI O TITOVIM SMRTI...

Prva radijska poročila, v zgodnjih jutranjih urah ponedeljka, 5. maja, o smrti Maršala Tita, smo v Sydney sprejeli z veliko žalostjo. Čeravno smo po njegovi hudi bolezni izgubljali upanje na njegovo popolno ozdravitev, nam je žalostna vest, da nas je za vedno zapustil, zadala veliko bolečino.

Da izkažemo naše globoko sožalje in spoštovanje do vsem dragemu voditelja narodov Jugoslavije, smo že v prvih jutranjih urah na ploščadi našega doma v Horsley Park-u dvignili v znamenju sožalja, do polovice drogov zastave Jugoslavije, Slovenije, Avstralije in naš klubski prapor. Te zastave so visele vse dni od jutra do sončnega zatona, do sobotne komemoracije, ki se je vršila v prostorih našega kluba. Na večer komemoracije našemu Maršalu Titu, so prihajali ljudje iz raznih krajev, prevsem člani našega društva, oblečeni v temnino. Vzdušje je bilo težko, Mozartove melodije so napolnjevale naša srca še z večjo tugo. Na odru ob sliki Maršala Tita, so se naši otročki postavili kot častna straža, resno so spremljali žalostne govore, čeravno najmlajši med njimi niso razumeli naše žalosti.

"Planika" na častni straži na večer komemoracije Maršalu Titu v dvorani Slovenskega Društva Sydney

Dvorano je napolnilo okoli tristo obiskovalcev. Ob prvih zvokih naše himne, je nastala moreča tišina. Trumno so se dvignili in slovesno obstali ob enominutnem molku v počastitev Maršalu Titu. Na obrazih rojakov, je odsevala neprikrita žalost. Ta večer smo se poslovili z upanjem, da bodo pota bodočnosti Jugoslavije še naprej usmerjena v Titovem idealu.

Ivanka Bulovec

NAŠ TELEGRAM PREDSEDSTVU SFRJ

NOVICA O IZGUBI NAŠEGA DRAGEGA MARŠALA TITA, NAS JE GLOBOKO PRESUNILA.

UPRAVA IN ČLANI SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY, SE BOMO SPOMINJALI PREDSEDNIKA NAŠE DRAGE DOMOVINE, MARŠALA TITA, KOT EDINEGA VODITELJA NARODOV JUGOSLAVIJE.

Z NJIM SMO IZGUBILI MI, KAKOR TUDI CELI SVET, VELIKEGA IN HRABREGA BORCA ZA PROSTOST SVETA IN SVOBODO NEUVRŠČENIH NARODOV. IZGUBILI SMO NAJVEČJEGA DRŽAVNIKA IN RODOLJUBA NAŠE ERE. SPOMINJAL SE GA BO SVET. SPOMINJALA SE GA BO ZGODOVINA. MI PA BOMO OHRANJEVALI TITOV IDEAL ZA BOLJŠI SVET.

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

POHVALITI VELJA

Odbor SDS iskreno čestita Slovenskemu društvu Melbourne ob odlični izvedbi prizorišča slovenske hišice na tradicionalnemu Moomba Festivalu 1980 v Melbourneu.

Kmečka hišica je bila izdelana v pristnem slogu, katerega so poživeli nešteti nageljčki in nešteti pari narodnih noš s harmonikašem.

Prepričani smo, da je delo zahtevalo mnogo požrtvovalnih delavcev, med katerimi so bili vsi kakor priznanja vredni mojstri. Kakor čitamo v Vestniku, naši slovenski rojaki niso zaostajali tudi v domačih jedilih. Ni pa manjkalo majolk in raznih slovenskih spominčkov, katere so prodajala dekleta v narodnih nošah.

Upamo, dragi rojaki SDM-a, da boste ob vsakem Moomba festivalu še v bodoče tako vzorno predstavljali Slovence. Iskrene čestitke.

POTUJEMO!!!

V Melbourne!

NA LOVSKI

POKNIK

Sprejemamo prijavnice za skupinsko potovanje SDS lovske družine

Iz Sydneya krenemo v petek zvečer.

Vračamo se v nedeljo zvečer.

Od 11. 7. do 13. 7.

Za nadaljne informacije se obrnite na odbor SDS-a.

JEŽKOV KLUB

Vodstvo Slovenskega Društva Sydney ima namen ustanoviti "JEŽKOV KLUB" naših najmlajših, do starosti 12 let. Vsak "član", bo sprejel značko ježkovga kluba. V svrhu da poživimo nedeljske popoldneve našim otrokom. Namen kluba je, organizirati razne izlete, športne igre in nastope. V ta klub naj bi bila vključena tudi šola in "Planika". V nedeljskih popoldnevih bi poleg naštetega igrali različne igrice in pa tudi poslušali slovenske pravljice, učili otroke pesmic itd.

Dragi starši, če se vam zdi, da bi manj z vašimi nasveti kar koli pripomogli, ste zelo dobrodošli. Gospod Jože Zohar, se je zavzel za začetno delo. Potrebujemo pa še več takih delavcev. S tem bomo našim otrokom nudili veliko več, kot pa da jih vozimo s seboj na obiske k znanecem, pri tem se zabavamo mi, otroci pa večkrat kot ne, dolgočasijo. Pripeljite jih v dom dvorana je ogrevana in z vašo pomočjo bomo napravili otrokom veselo popoldne in kar je najvažnejše, tudi koristno.

"JEŽKOV KLUB" bomo odprli prvo nedeljo v mesecu juliju. Pridite, ne bo vam žal, še manj pa vašim otrokom.

Ivanka

Vključite se v Slovensko skupnost!

Obiskujte S.D.S.

(Slovensko Društvo Sydney)

VAŽNO SPOROČILO SLOVENSKEGA AKADEMIKOMA!

Profesor, dr. Mirko Jurak me je naprosil, da sporočim vsem zainteresiranim Slovincem, da je filozofska fakulteta v Ljubljani pripravljena poslati lektorja za slovensko književnost v Avstralijo. Predaval bi v NSW in državi Victoria, plačala pa bi ga Slovenija. Predložil je, da naj nekdo stopi v zvezo s fakulteto v Ljubljani, odnosno z avstralskim Ministrstvom za zunanje zadeve, ki naj bi to obvestilo poslalo v Ljubljano.

Hvaležna sem mu, da me je spoznal s to možnostjo, vendar smatram, da bi to mogli spraviti v tek naši akademiki, posebno sedaj, ko se naš jezik poučuje tudi na gimnazijah v Avstraliji, čemur se prof. Jurak ni mogel dovolj načrtovati.

S predlogom za rektorja slovenske književnosti v Avstraliji nam je res izkazal veliko zaupanja v našo ljubezen do materineščine.

Pavla Gruden

VINSKA TRGATEV

Slovensko Društvo Sydney že nekaj let uspešno prireja vinsko trgatvijo. Tudi letos smo 17. maja ponovili to — posebno Slovincem priljubljeno zabavo.

Kakor se spodobi na vsaki vinski trgatvi, smo tudi mi priredili nagradno pokašanje vin. Sodelovali so amaterski proizvajalci — člani našega društva: g.g. Bruno PRINČIČ, Lucijan

KOS, Jože MARKOČIČ, Mirko ZADNIK in Oskar ZORZUT. Poleg amaterskih proizvodov so bila na pokašanje tudi vina raznih sort iz Slovenije ter vina našega poklicnega proizvajalca, člana našega društva g. Feliksa KRANBERGER-ja iz Južne Avstralije.

g. Bruno Prinčič in g. Jože Markočič

Nagrade so sprejeli sledeči:

Prvi g. Jože Markočič, drugi g. Bruno Prinčič in tretji g. Feliks Kramberger.

Razumljivo je, da je "zmagala" amaterska kapljica, ker so bili pokašavci amaterski poznavalci — v rožkah.

Naj bo v čast vsem Slovincem v Avstraliji, da je avstralsko podjetje "Slovenia vino" le preimenovalo iz "Feliks International" v "Slovenia vino", katerega lastnik je g. Feliks Kranberger.

Drugič bomo na vsak način morali povabiti na pokašanje vin preizkušene izvedence in poznavalce proizvodov naše vinikulture.

ŠOLA BELEŽI

ČLAN ZELENE BRATOVŠČINE V NAŠI ŠOLI

Rojak, veseljak in šaljivec, ki mu pot iz Melbourn v Sydney nikdar ni prekratka, saj potuje od svojih k svojim, je g. Božo Lončar, slovenski kulturni delavec in ponosen lovec. Na naš prvi lovski miting je tokrat pripotoval s prijateljem in rojakom Marjanom Vebrom. Prinesel je s seboj žakelj veselja in smešnic.

Naša učiteljica, "turšica" Pavla, je povabila svojega starega znanca lovca in pikolovca v našo učilnico. Na vso moč se je trudila, da bi ga posadila v klop, pa ni šlo. Na vprašanje od kod naše šolske klopi, mu je razložila, da nam jih je podaril g. pater Valerijan Jenko iz šole v Merrylandsu. Naša nova, svetla učilnica prekrita z "jagersko" zeleno preprogo, je g. Lončarju zelo ugajala. In tudi številne knjige so mu bile všeč.

SOLSKI STENČAS

Otroci so pokazali veliko navdušenje za razstavljanje svojih del in mahoma se jim je pisava polepšala. Vsi so začeli s polno paro risati in po treh tednih smo že imeli primerno število risb in kratkih spisov za Stenčas, ki nam ga je podaril Tone Bulovec, neutrudni delavec in predsednik našega društva.

S-LOVE-NSKA NALEPKA NA ŠOLSKI TORBI

Naša dopolnilna šola ima učenca, ki odhaja v redno šolo s "s-love-nsko" nalepko na šolski torbi. Nalepka, ki jo že vsi poznamo, nosi geslo "It is in every S-love-nian". (O temu bi se dalo razpravljati do sodnega dne.) Tudi ni Slovenian ampak Slovene, kajti naša domovina je slovenska ne slovenijanska dežela.

Vrnilo se k nalepki. Fantiča je opazil na poti v šolo neki učitelj, ki ima težave z učenci, kateri se sramujejo svojih korenin. Ravno tistega dne se je v šoli vršilo vsakoletno razredno slikanje. Učitelj ga je dal slikati z nalepko na torbici, da bi pokazal etničnim učencem kako ponosni so Slovenci na svoje ime in svoj jezik.

- 1.) Vlečenj vrvi
- 2.) Tomaž Žohar

EASTER SHOW

Potovanje Naše Folklorne Skupine v Sydney

V soboto 29. marca smo šli v Sydney na Royal Easter Show. Peljali smo se z avtobusom. Tam smo otroci zaplesali Slovenski ples. Po končanem nastopu smo se posladkali s sladoledom. Še najbolj hrabri otroci so šli enkrat zapeljati na ferris wheel. Joj, kako je bilo lepo. Iz ferris wheels

MATERINSKI DAN

Proslava materinskega dne je bila kratka in uspešna. Otroci in starši so se izkazali kot zanesljivi. Učiteljica je bila nad vse presenečena kajti otroci so vse svoje točke izvedli brezhibno. Če bi le od tedna do tedna bili tako pridni in če bi vsi slovenki starši z otroci, ki obiskujejo našo učilnico, tudi doma govorili slovensko, bi njihovo znanje materinščine, in zanimanje za njo, kaj hitro naraslo.

PROŠNJA ZA DENARNO PODORO

Tajnica našega društva je izpolnila obrazec za denarno pomoč naši dopolnilni šoli, ki nam ga je poslalo Ministrstvo za šolstvo. Izgledi so, da bo letos tudi naša šola sprejela denarno pomoč. Koliko se ne ve. Mala ali večja vsota, prišla nam bo prav. Najprej bomo kupili še eno tablo. Knjige, ki nam jih je poslala Izseljenska Matica so se izkazale kot odlična pomoč.

DVE NOVI UČENKI

Za naš višji razred sta se letos prijaviili mati in hči. Mati je Avstralka poročena s Slovencem a hčerka se jima je seveda rodila tukaj. Posebno njena mati, gospa srednjih let se želi okleniti slovenske besede v upanju da bo služila za zgled hčerki.

DAN MLADOSTI

Učenci naše dopolnilne šole so se udeležili tekmovanja, ki jih je naše društvo priredilo za najmlajše. Tekmovali so v skakanju v vrečah, vlekli vrv, tekli z jajci na žlicah in tekmovali v prostem teku.

Bile so podeljene številne nagrade: dva LP, ribiška palica, Smurfova hiša in 10 malih smurfov, zbirka divjih živalic, risanke, barvni svinčniki, Qantas potovalke in vsakovrstne sladkarije.

smo gledali kako so se vžigale rakete. Bile so različnih barv. Nekateri smo šli še na veliki slide. Bilo je že pozno ko smo počasi se vračali na avtobus. Mimogrede smo se ustavili in videli krave in bike. Bili so zelo lepi. Avtobus nas je potem zopet zapeljal v Horsley Park, kjer je Slovenski klub. Nekateri junaki smo skoro vso vožnjo prespali v avtobusu. Bil je zelo lep večer.

Daniel Kovačič

NAŠI UČENCI NASTOPAJO

Naci Kustec in Toni Bulovec

Katy Kustec z učiteljico

Sandra Markočič

Dani Kustec in Daniel Kovačič

MATERINSKI DAN

Materinski dan je dan, ki je posvečen materam. Na ta dan pokažemo svoji mamici kako veliko jo ljubimo. Moja mamica zelo skrbi za mene in me ima rada. Pomaga mi pri domačih nalogah, bere mi povestice. Vsaki večer mi da poljubčke za lahko noč in tudi vsaki dan ko grem v šolo. Moja mamica je zelo pridna in jaz jo ljubim zelo močno vsaki dan.

Daniel Kovacic.

VELIKO LOVSKO SREČANJE MED S.D.S. IN S.D.M.

Slovensko društvo Sydney, ki je organiziralo lovsko razstavo, tekmovanje v streljanju z zračno puško, in lovsko veselico, je hkrati bilo tudi gostitelj rojakov — lovcev Slovenskega društva Melbourne. To srečanje je bilo prirejeno z namenom, da bi se Slovenci obeh društev, iz dveh tako oddaljenih mest, spoznali med seboj in dokazali, da so medsebojni stiki potrebni med nami vsemi, da še nismo povsem izgubili potrebe po teh stikih in ljubezni do svojih ljudi, svojega jezika in svoje tradicije. Dokaz, da je to srečanje uspelo, tako kot je bilo željeno, je bila nabito polna dvorana ljudi. Odboru je zelo žal in se opravičuje vsem tistim, ki več niso mogli noter, ko so bile že vse mize zavzete in nobenega prostega stola več. Očividno je, da za take prireditve postaja naša dvorana že premajhna in da bi jo bilo treba razširiti.

Prispela sta prva

V petek, 30. maja, ko sem nekaj pospravljaj okrog društvenih prostorov, sem se malo ustrašil, ko sem videl, da je skozi vhodna vrata s ceste zapeljal velik tovornjak — prikoličar, vendar brez prikolice. Mračilo se je že in bil sem sam. Vedel sem, da nismo naročili nikakršnega prikoličarja in pomislil sem, da je mogoče kak odbornik prišel naravnost z dela. Na strani prikoličarja sem opazil slovensko ime in takoj mi je postalo malo lažje — gotovo nista prišla ropat. Da, dva sta bila in ko sta stopila iz kabine, ju nisem spoznal. Eden je bil oblečen v lovsko obleko, drugi ne.

Pozdravili smo se.

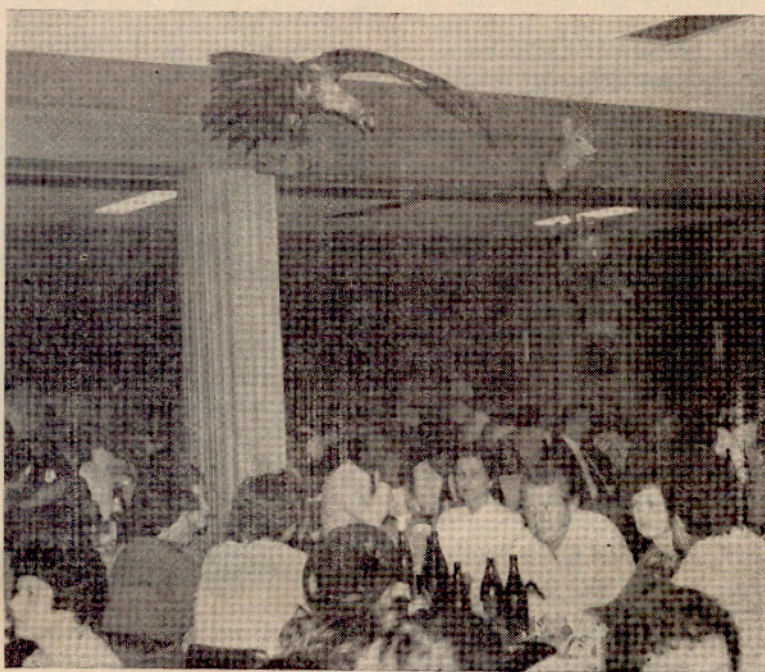
"Midva sva pa prišla iz Melbourne," mi je rekel oni v lovski obleki.

"Iz Melbourne?" sem se začudil, nikar se ne hecajta. Na ples sta prišla iz Melbourne s prikoličarjem, dajta no, Melbournčani pridejo z avtobusom šele jutri".

"Pripeljala sva tovor po službeni poti. Skladišče, kjer bi morala raztovoriti ne bo odprto do ponedeljka. Pustila sva prikolico tam, se nekaj časa vozarila samo s prikoličarjem po Sydneyu, zdaj sva pa prišla sem. Saj naju ne boš nagnal, a ne?"

Pokazala sta mi registracijsko

tablico z zelenimi števkami in nadpisom-Victoria Garden State. Tudi značko svojega društva sta mi pokazala. Verjel sem jima in ju povabil v dvorano. Eden se mi je predstavil kot Božo Lončar, član in odbornik S.D.M. in član uredniškega odbora pri melbournskem "Vestniku". Drugi, mlad fant, za katerega so ženske pozneje rekle, da ima krasno brado in lepe bele zobe, mi je tudi povedal svoje ime, jaz pa nisem bil dovolj obziren, da bi si ga zapomnil. Mislim, da je bil Jože, tako kot jaz (svojega imena se lahko kadarkoli spomnim), sicer pa, ali ni dobra polovica Slovencev Jožetov, druga pa Janezov? Ali je pa bil to Marjan Veber?

Melbournčani so prišli!

Trinajst ur so ptovali z avtobusom in morali so biti zelo izčrpani, ko so prispeli v Sydney. Na žalost niso mogli dobiti motela nikjer v bližini našega društva. Vsi moteli so bili že naprej rezervirani ali pa niso imeli dovolj prostora na voljo za toliko število oseb. Bilo jih je namreč 53. Edino v Ashfieldu je bil motel, kjer so se lahko vsi nastanili.

Prvo kar je presenetilo, ko je njihov avtobus prišel na naš hribček, je bil njihov avtobus sam. Na sprednjem delu je bil ve-

lik napis: Lovska in ribiška družina SDM. Pod tem je bil povečan emblem njihovega društva v barvah.

Moški so bili vsi v lepih lovskih oblekah in s klobuki okrašenimi z različnimi značkami. Tudi ženske, ki so bile v formalnih oblačilih, so izgledale lepe in privlačne in ni jim bilo preveč videti, da bi jih dolga vožnja preutrudila. Večina izmed njih še nikoli ni bila na našem hribčku. Všeč jim je bil prelep razgled in ta učinek je bil še povečan, ko je sonce kot zanalasč takrat obsijalo centralni Sydney. Videti je bilo mogočne stolpnice, sydney ski most in vrh operne zgradbe. Po krajši predstavitvi, smo naše prijatelje iz Melbourne posedeli za mize in jih pogostili s skromnim a okusno pripravljenim prigrizkom.

Lovsko in ribiško družino pa je vodil predsednik te družine, Janez Zemljič. Oba sta se nam predstavila s krajšim nagovorom in predala našemu društvu njihov poklon — lepega nagačenega fazana.

Okrog enajstih zvečer so se naši gostje poslovili od nas in se odpeljali v svoj motel k počitku.

Pridne roke

Ne bi rad pretiraval in pel hvalnice sebi in drugim — to mi je najbolj zopno —, biti pa moram odkrit: Da nam je ta prireditev uspela, je bilo potrebna mnogo dela. Tu se je spet pokazala složnost in požrtvovalnost našega odbora in nekaterih članov in seveda kuharic. Vsak je nekaj delal, vsak nekaj postoril. Hvala gre tudi vsem našim rojakom, ki so razstavljali svoje lovske trofeje — upam, da so jih zdaj že vsi dobili nazaj čiste in nepoškodovane. Hvala tudi gospodu Brkovcu, ki je kot naš lovec vodil naše goste in postoril to in ono.

Dobro bi bilo, če bi odborniki in drugi člani večkrat tako harmonično in požrtvovalno delali — samo tako bomo zadovoljili naše člane in druge goste, in tako vsak s svojim doprinosom prispevali k razvijanju našega doma.

Zaključek

Take prireditve slovenski Sydney res že dolgo ni videl. Nima mo še točnih podatkov toda, po približnih ocenah je bilo v dvorani okrog 450 — 500 ljudi. Zmogljivost dvorane je bila izkoriščena do viška. Žal nam je bilo za ljudi, ki smo jih morali odvrniti pri vratih. Naj ne mislijo da smo jim storili krivico ali, da smo dali protekcijo drugim. Je pač tako prišlo. Ni nam še povsem jasno kaj je ljudi tako pritegnilo — imeli smo občutek kot da bi hotel priti v dvorano cel slovenski Sydney, kot da se ne bi nikjer nikoli nič slovenskega dogajalo v tem našem kozmopolitanskem mestu. J.Ž.

"Lovska in ribiška družina SDM" Melbournski avtobus z napisom

"Floor show" na lovski zabavi.

V sredini: g. D. Brkovec izroča pokal prvaku, g. Viktorju Ozimcu. (člana S.D.S.) Desno: gg. Zemljič, Brkovec, Baligač.

ŠPORT

MAMICE SO TUDI TEKMOVALE

Ženska balinarska sekcija, je tudi organizirala tekmovanje za Materinski dan. Pri tem pa moramo omeniti, da imamo že lahko receno tradicionalno smolo pri vremenu. Tudi letos je deževalo. Tako da so mamice tudi letos balinale v dvorani po prepričanju, z razliko, da je bilo letos tekmovanje malo težje kot lani. To pa zato, ker so se za tekmovanje prijavile samo najboljše balinarke.

Prvo mesto je zasedla gospa Mira SMRDEL.

Drugo mesto gospa Albina KALC.

Tretje mesto pa gospa Vera KOCIJANČIČ.

Pokale sta jim podelila predsednik društva Tone Bulovec in predsednik balinarske sekcije Jože Markočič.

Vsem trem zmagovavkam iskrene čestitke.

Z leve protidesni Vera, Albina in Mira

ŠAHOVSKI TURNIR...

Kakor lani bomo tudi v letošnjem zimskem času priredili "ŠAHOVSKI TURNIR SDS" za naše šahiste. Voditelj turnirja je gospod Jože Hampton. Lansko leto je bilo zelo veliko zanimanje za šahovski turnir, upamo da bo tudi letos.

Šahisti naj se prijavijo g. Hamptonu. Začetek turnirja bo v nedeljo 6. julija popoldne. Vzpodbujamo tudi interesante, šahiste, da priskočijo na pomoč g. Hamptonu pri vodstvu turnirja — v dveh je vedno lažje. Vsem šahistom kličemo nasvidenje prvo nedeljo v mesecu juliju.

PRIJATELJSKO BALINARSKO SREČANJE

Naši balinarji so gostitelji prvega balirskega tekmovanja v moški in ženski reprezentanci z balinarji kluba "FURLAN". Tekmovanje je v nedeljo 8. junija. Moški tekmujejo v četvorkah, ženske pa v trojках.

To tekmovanje se bo obnovilo v klubu "FURLAN". Tekmovalne izmenjave med klubi v Sydneyu so se začele vse bolj razvijati. Kakor lani tudi letos prireja balinarska sekcija kluba Triglav zimsko balinarsko srečanje. Povabljeni so tudi naši balinarji. Več o teh igrah bomo poročali v naslednji številki "Slovenca". Do takrat pa želimo polno uspehov našim kakor tudi vsem ostalim balinarjem, z željo da nam ostane zavest, da šport utrjuje prijateljstvo.

TEKMOVANJA ŠE NI KONEC

Moštvo balinarske sekcije Slovenskega Društva Sydney že nekaj tednov tekmuje za klubsko prvenstvo med posamezniki. Zakaj tako dolgo? Zato ker tekmujejo prav vsi člani balinarske sekcije, vseh 24 članov, dobri in slabi in tudi tisti, ki se šele učijo. Tako da je vodstvo sklenilo nabaviti dodaten pokal, ki bo v tolažbo prav zadnjemu. V kolikor sem seznanjena, bo zadnje mesto zapadlo prav našega predsednika društva. Odigrati mora

še nekaj iger, ampak po seznamu zabeleženih izgub, mu tudi teh nekaj iger ne bo pomagalo.

V naslednji številki "Avstralskega Slovenca" bomo po vsej verjetnosti že vedeli za rezultate. Objavili bomo vse, tudi tiste, ki niso zasedli prvih mest. Ostalim interesantom, kateri se še niste pridružili našim balinarjem, pa priporočam, da to storijo brez skrbi, saj vidite da tudi zadnje obdarjamo.

Za zaključek "Lovskega mitinga" so v nedeljo popoldne igrali naši vrli fantje iz Goriških Brd. Najlepša vam hvala.

STRELSKO TEKMOVANJE

Zadnje dni smo imeli precej muhasto vreme, zato so odborniki postavili veliki šotor, da bi se streljanje lahko nemoteno vršilo, četudi bi padal dež. Ko smo videli kako so melbournski lovci bili "fejst zrihtani", smo si delili:

"Gotovo so tudi odlični strelci," in naše upanje na kakšno zmago je že od samega začetka splahnelo, vendar to še ne pomeni, da smo bili kot zajci.

Strelski rezultati so bili naslednji:

V kategoriji za posameznike.

Prvo mesto: Viktor Ozimec — 46 točk — SDS,

Drugo mesto: S. Baligač — 34 točk — SDM,

Tretje mesto: Peter Karnel — 26 točk — SDM,

V četvorkah:

Prvo mesto: G. Trdoslavič — 37 točk, — SDS,

Drugo mesto: Viktor Ozimec — 24 točk — SDS,

Tretje mesto: S. Baligač — 22 točk — SDM,

Meddruštveno:

Prvo mesto: G. Trdoslavič — 30 točk — SDS,

Drugo mesto: Viktor Ozimec — 30 točk — SDS,

Tretje mesto: Frank Arnož — 28 točk — SDM.

Kot vidite se le nismo tako slabo odrezali.

Lovska družina S.D.S. je na večer po skončanem tekmovanju porazdelila vsem zmagovavcem pokale, to prijetno dolžnost so izvršili gg. Slavko Prinčin, Drago Raber in Dane Brkovec, ki je ob koncu spregovoril v še enkratni pozdrav gostom, res tople domače in vsem razumljive besede, za kar je žel močno odobranje.

Jože Žohar

g. F. Arnož sprejema pokal, tretje mesto.

g. G. Trdoslavič nagrajen za prvo mesto v četvorkah

Preds. g. J. Zemljič izroča darilo lovcem S.D.S.

KADAR JAGER JAGRA SODI,

jager k jagru naj ne hodi. Naj koderkoli blodi kaznovan po naši modi. Lahko je lovcem iz Melbourne. Vožnja njihova bila je urna. Vso noč so se vozili, šale zbijali in pili, a naši lovci vse do zore se znojili. Zakaj? Da odličen bi sprejem jim priredili.

Sprejem pa ni tako izpadel. Naše jagre spanec zjutraj je popadel. "Samo za urico" so d'jali, sladko v objemu s puško spali.

Ura je minevala za uro. Kura šla je spat za kuro, a naših lovcev od nikjer v lovskem kotu božji mir. Molčijo orli, sove, prepelice in skovir, molče fazani, tih je gvir. Poteka pir. Našopane boljše trofeje vsaka s svoje veje v bar, naš društveni oltar.

Na zemljo pada že večer ko se

prikažejo kot sove. Strašne spuščajo glasove, vznemirjajo duhove, duše iz grobov pode.

Res so prihajali, vseh pa ni b'lo. Lovci 'z Viktorije so d'jali tako: "Kaj se sekirate, če jih vseh ni, saj je tu nas vsaj za 2 x 10 + plus 3".

Ni se vsem lovilo. Večini se je pilo. Želodce so si podkrepili z narezkom, dobro ga zalili. A naši ki sprejem prespali so kot klade, odnesli kakor nič so skoraj vse nagrade.

Komur ur'ce so bile prekratke, naj več ne gre na pot brez prat'ke. Neumni kot izgledamo mi nismo. Pratika nam inspiracijo je dala za to pismo.

Listali od lista sva do lista po pratiki, da bi utešili si domotožje, naostrili duha orožje, ko v oko je nama padla "glista". Seveda le beseda tista glista.

Ah, kak' so to brihtne in žlahadne besede. Ni v prat'ki besedice blede.

Takole zapisal je pesnik-falot, prečital jo tako tovariš-gospod: "Gos je včasih kak' deklíč, gonok je šiba božja, gad useka kot hudič, glista nima domotožja."

Če kdo se zdaj čuti dolžan, da s kritiko mora na dan, krene naj s sodbo na stran. Se kdo sploh nervira, če kdo kritizira? Sicer pa, v juliju bo čas, ko pridemo v Melbourne v vas. Če je kdo jezen, in če bo trezen, naj pričaka s puško ali z lovsko zanko

Pavlo in Ivanko

PISMA NAŠIH BRALCEV

Odmev žalosti za Titom

IZ KMEČKE DUŠE
(Pismo iz domovine)

Ne, saj ni res. Veliko smo brali romane, toda še nikoli nihče ni opisoval kaj takega, kar se godi pri nas, sedaj ob t e j smrti. Toliko dostojanstva, toliko tihe časti, toliko lepote, toliko tišine, toliko izkazanega sožalja, takšen red. Mislim, da vse to lahko vidite na televiziji, saj praviijo, da vsi gledajo to, po vsemu svetu. To gane vsakega. Mislim, da menda nismo mutasti, tako smo vsi potrti, da se še govoriti ne upamo, ker bi takoj morali tudi jokati.

Jutri bo za Tita sveta maša, po celi naši Jugoslaviji se bodo brale. Že danes je bila polna cerkev in že danes so sodelovali pevcji, kaj bo šele jutri. Jutri bo pogreb, zvonjenje in topovi bodo streljali, poslednjikrat ga bodo prenesli tja, kamor je zelo rad zahajal...

Tam bo spal čisto sam, mirno spanje pravičnega, saj je mnogo dobrega storil. In obiskovali ga bomo, še jaz, če bo le mogoče.

Gledali smo eno veliko barvno televizijo, ura je tekla, mi pa kar sedeli in gledali kako nosijo Titu vence iz vseh držav celega sveta in kako se straže menjajo, vsake štiri minute pridejo drugi. Uniformirana stoji bolj ob strani, ob trugi pa stoje na vsaki strani po štiri civilisti, borci, športniki, delavci in tudi ženske.

SLOVENSKEMU DRUŠTVU SYDNEY

Spoštovani člani društva in Lovske Družine!

Odbor Slov. Prim. kluba Jadran se Vam iz srca zahvaljuje za toplo vabilo na otvoritev Lovskega kotička in zborovanja Lovcev, ki znajo biti dovolj hudomušni, da nas odvedejo od dnevnih skrbi, a na žalost klub Jadran nima formirane te, ker za sedaj imajo polne roke dela s športnem igriščem in pripravo za zidanje dvorane.

Želimo Vam obilo uspeha ob Vašem zborovanju in otvoritvi Lovskega kotička.

Mogoče bomo imeli še prilike, da se sestanemo in takrat bomo nadoknadili sedanjo odsotnost. Do takrat pa lepe pozdrave in želje za uspeh Vašega kluba. V pismu dostavljamo tudi ček za poravnavo stroškov za "Avstralskega Slovence".

Lepa hvala za redno pošiljanje tega časopisa.

Kruta žalost je zajela našo Ljubljano, tako boleča, še bolj zato, ker bi mu tako radi pomagali... Marsikateri bi z veseljem dal svoje življenje, samo da bi on živel.

Ko so ga peljali iz klinike na železniško postajo so zvonili vsi zvonovi v Ljubljani in okolici, vmes so sledile salve, sirene so tulile, tulili so ljudje.

Železniška postaja je bila prazna. Vse vlake so nekam poskrili. Samo Titov plavi vlak je stal in čakal. Ko so prispeli na postajo so utihnili zvonovi in sirene. Vlak se je pričel počasi pomikati in pri tem hudo zapiskal tedaj — kot, da je to povelje, se je oglasilo zvonjenje in sirene.

Tudi vlak je sprožil sireno, tulila je dokler je bilo videti Ljubljano. Nato je vse utihnilo.

Ljudi je bilo na postaji, ob progi in vsepovsod. Mahali so v slovo in glasno jokali.

Ostali smo sami.

Toda, Tito bo živel in ostal med nami in mi bomo še naprej korakali z njim. On za nas nikdar in nikdar ne bo umrl. Živel bo v duhu še naprej v naših žalostnih srcih. Zavedano se, da smo izgubili njega, ki je peljal velik, velik voz, ponosno se bomo vpregli in peljali ta voz naprej z mislijo v srcu, da on živi med nami, še naprej. Še naprej dokler bo živel slovenski rod, in še naprej dokler ne bo preminul zadnji Jugoslovian — to pa ne bo nikoli.

Odboru in vsem članom S.D.S. lepe pozdrave od Jadrana.

Tajnik:

Leon Divjak

Dragi rojaki kluba Jadran!

Z veseljem čitamo o vaših napredkih in vam pred vsem želimo polno uspehov pri gradnji nove dvorane in sportnih igrišč za mladino.

Veseli nas, da zvesto prebirate "Avstralskega Slovence" in obljublamo, da vam bomo list še naprej redno pošiljali. Želimo si in veselilo bi nas če bi vaš klub oziroma vaš referent za kulturo od časa do časa dopisoval v "Avstralski Slovenec" o novicah, dogodkih, napredkih v okviru vašega klubskega življenja.

Prisrčno se vam zahvaljujemo za dar v tiskovni sklad. Odboru in članom kluba Jadran pa pošiljamo naše najlepše pozdrave.

Odbor S.D.S.

Človeštvo bo štel svoje prihodnje tokove od dneva, ko je Tito pred svojo skupščino izrekel staro parolo: "Tovarne delavcem!" Vendar se ni ustavil pri tem. Od "Tovarne delavcem!", "Zemljo tistim, ki jo obdelujejo!" "Bolnišnice zdravnikom in bolnikom!" do "Sole učencem in profesorjem!" in do aksioma "Človeštvo človeku!" se je Tito napotil skozi kozmos absolutne svobode za vse ljudi. In priznati je treba — tega ni poskusil še nihče.

(Stanley dr. Fitzlean v knjigi "Iskanje človekove svobode")

Dobro vem, da tudi vam v tužini ni vseeno. Vem, da čutite bolečo izgubo našega miroljubnega tovariša Tita.

Slutili smo in se bali, pa vseeno smo obnemeli ob tej strašni novici o njegovi smrti. V čudeže smo upali. Samo smrti ne!

O moj Bog, kaj vse nam je z njim umrlo. Če otroku umre mati, če ženi ljubeči mož, tudi to je bolečina, pa se sčasoma pozabi. Toda, z njim je umrl naš ljubeči oče; naša mati domovina ga je ljubila, ga je potrebovala in ga še potrebuje — cela Evropa žaluje...

Umrli je naš dobri oče, umrl je naš vladar, naš dobrotnik, naš vsakdanji kruh, naša sreča, naš ponos. Umrli je naš ustvarjalec miru in svobode.

V dobrohotnosti razsežnosti mu ni bilo enakega.

Jokamo. Vsi jokamo.

V teh težkih trenutkih hude

bolečine in grenke žalosti nimamo tako potrebnih besed, tolažbe drug za drugega, kajti vsi smo je potrebni in vsi enako trpimo. Vsi smo prizadeti tam, kjer najbolj boli.

V teh hudih dneh nam ostane v tolažbo le njegovo delo, prizadevanje za mir in svobodo, kar bo večno živelo v naših srcih, in srcih milijonov delovnih ljudi cele Jugoslavije.

V srcu vseh ljudi širom po svetu živi občutena bolečina in trpka žalost prepletena z občutjem ponosa za vse tisto kar pomeni Tito in Titova Jugoslavija...

Zbogom... in mir... Maršalu Jugoslavije tovarišu Josipu Brozu Titu.

(Amalija Baloh)

NEW MEMBERS

WELCOME

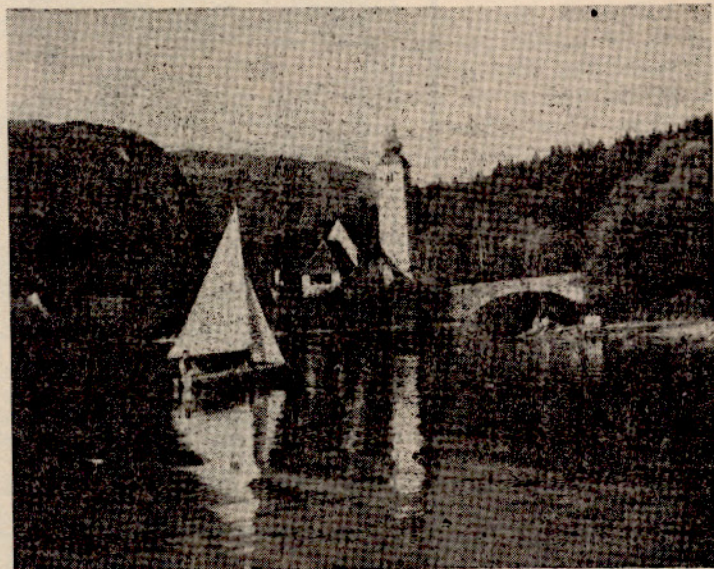
ADRIATIC

VAŠA TURISTIČNA AGENCIJA

SYDNEY 31 MARKET ST. TEL. 29-5210
NEWTOWN 347 KING ST. TEL. 516-1558
MELBOURNE 177 COLLINS ST. TEL. 63-7441

- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte
- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- bavite se izključno z opolnomočeno in
- registrirano agencijo

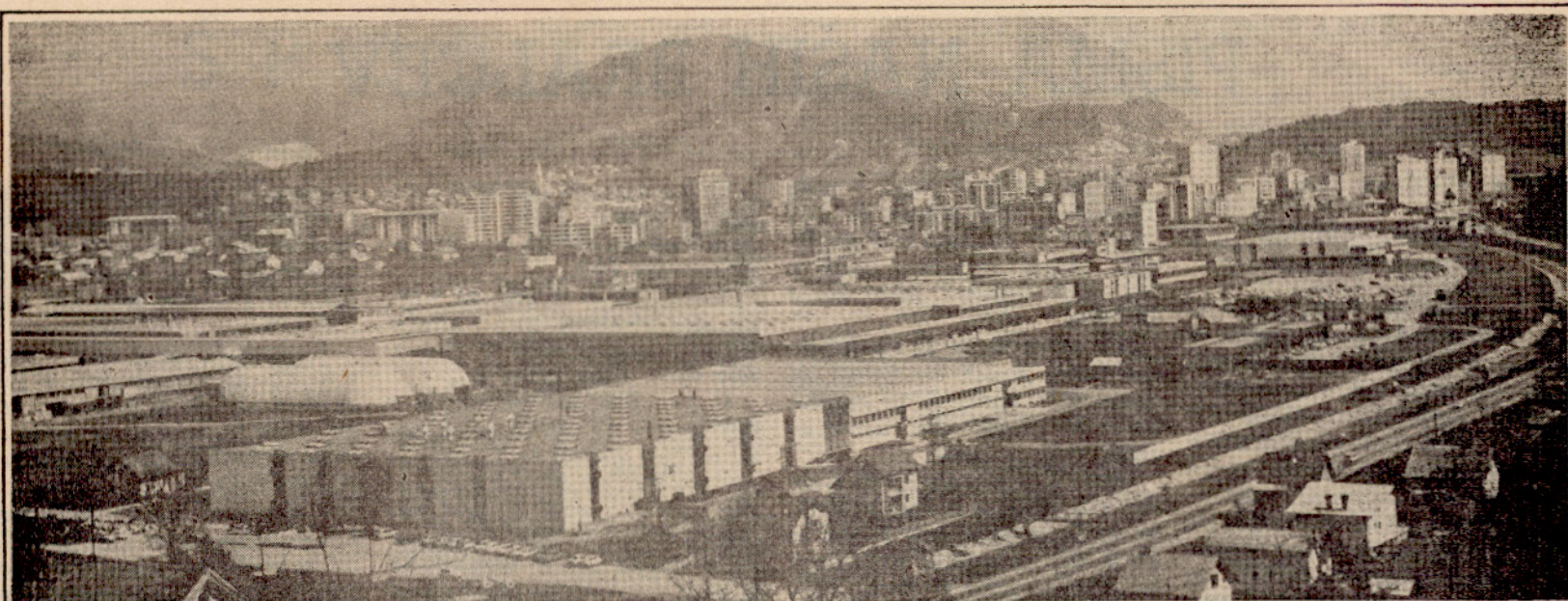

V URADU: VAM JE NA RAZPOLAGO

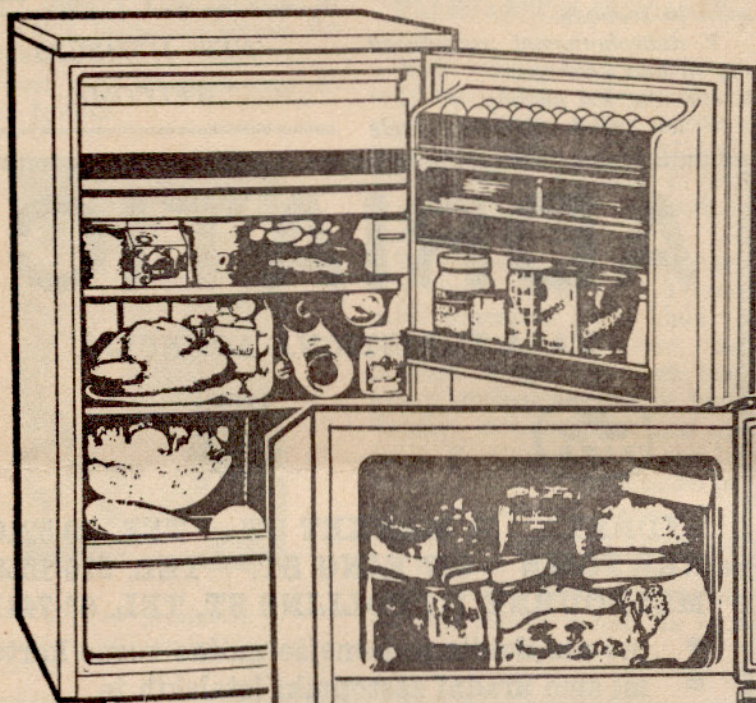
Radko Olip

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE ALI PIŠITE:

NEWTOWN
347 KING ST.
Tel. 516 1558 po urah 32 4806

GORENJE ŠT. 1 V KOMPAKTNIH HLADILNIKIH

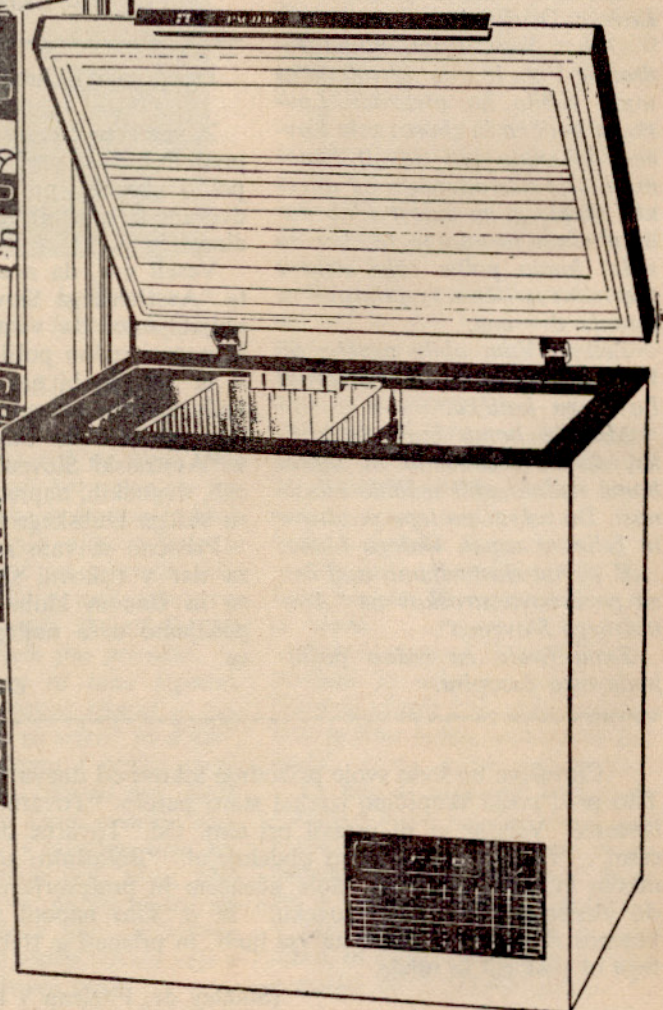
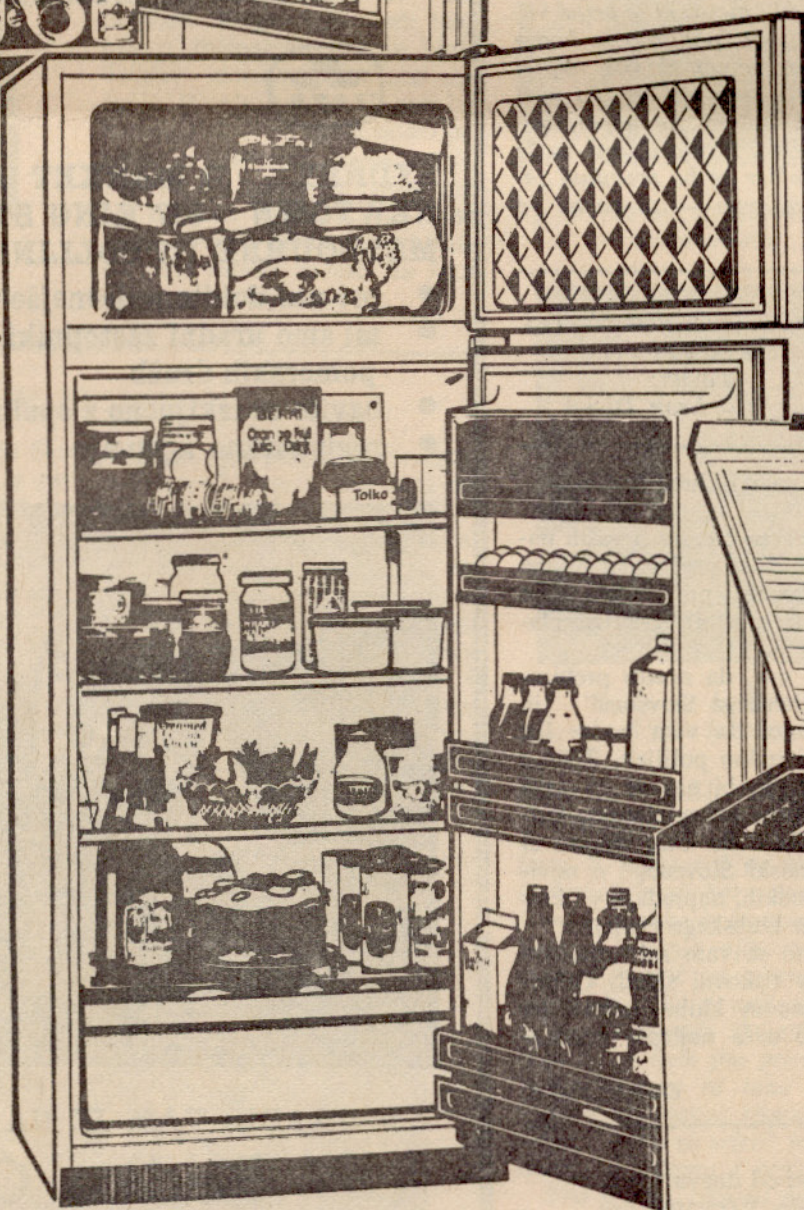

V kratkem času obstoja podjetja GORENJE PACIFIC PTY LTD, GORENJE vodi tudi na avstralskem tržišču v prodaji hladilnikov male litraže do 300 litrov, imenovanih COMPACT.

Tretinja vseh uvoženih hladilnikov v Avstralijo je iz GORENJA. Program GORENJA obsega enovratne hladilnike od 90 do 290 litrov, dvovratne hladilnike 250 litrov, supermarket 530 litrov, zamrzovalne omare in skrinje od 240 do 410 litrov.

Proizvode **PACIFIC**
by **GORENJE**
DOBITE V VSEH
pemembnejših
prodajalnah širom
Avstralije.

Dobro organizirana
servisna mreža!

PACIFIC
by gorenje
A LEGEND IN EUROPEAN EXCELLENCE

English section

Across the Bridge of Love

By Paula Gruden

Here I am again to share my thoughts with you. This monthly meeting is becoming very precious for me. I wish we could do it more often. But there are not too many golden opportunities in our life. By the rules of today's society the golden opportunity is money. Grab it where you can. What I consider to be The Golden Opportunity is education, primarily the art of living. But to learn the art of living we have to know ourselves. We know who we are. But what we are, that is the question. Be or not to be.

To find what we are takes the art of thinking. Allow me to guide, for a few moments, your imagination.

Before I continue, I would like to confess that I am well aware of my faulty English. I am trying my best, that is all I can say. Once a foreigner, always a foreigner, as far as language is concerned. More often than not I build my sentences "back to

front", and probably I make other mistakes which only you, who are born and educated here, can discover. May I also add that I am very grateful that no one is actually criticizing what I am trying to convey to you. For this I am especially grateful because I think these moments with you are my golden opportunity. I keep imagining that we are sitting together in a circle talking about life. We seem to know what life is but do we really know what we are?

WHAT ARE WE?

To find out what we are takes the art of thinking. Allow me to guide, for a few moments, your imagination. It shall take only a few seconds but we shall travel at the speed of light.

Pretend that you have wings. Fly away, away from Earth, way out into the blue of eternity. Can you still see the Earth? Do you still see its features? Fly further away until you can see just one small dot. Pretend that you don't know any other heavenly bodies but the Earth.

So what do you see? One heavenly body that from up there looks as small as the head of a pin. But you know that this is Earth. You know that down there is Life. And you also know that you are the part of that Life.

Now fly back, just a little bit closer, no further than to the point when the Earth is no bigger than a marble. The marble is turning around and around. You know that there is life on the marble.

Now dismiss the fact that there are people on the Earth.

Pretend that you are the only human being who actually lives down there. You know that on the Earth are animals, trees, flowers, mountains and valleys, and everything else you can think of.

Who else down there is aware of everything that is on the Earth? Who else knows that the Earth is turning around? Who else down there knows that there is such a thing as Life? Nobody because there is no man down there.

What does this trip so far back in time tell you? Does it not tell you that life without man is unconscious life? Animals are aware of themselves, their needs, of dangers, and of their own pleasures. But are they aware of Life? Is Life down there aware of itself? No.

The man is the one who is aware of life in himself and of life of everything else. Man is the life aware of itself. That is the most important fact in the essence of man! Man is the life itself. We could actually say that without the presence of man on Earth there is no life, because man is the only being on Earth that is conscious of it.

The fact that the man is Life aware of itself is the greatness of the human race. That's all, and that is everything. That is our golden opportunity. The question of "be or not to be" is the question that presents itself to us in this once-in-a-life time-only opportunity.

Since there is no other habitat for the human race (as it is now) but the Earth, it is up to us what we do make of it.

ORDER TO PROFESSOR DE BRAY

Professor Reginald de Bray, eminent Australian linguist, was recently decorated with the Order of Yugoslavia Flag with Gold Star on Collar at the ceremony in Sidney (Australia). for "special merits in the field of Slavic languages in general, and specially for his long-time expert and scientific contribution to affirmation of languages, literature and culture of Yugoslav nations in the world".

SOMEBODY

*Somebody loves you
Somebody cares
Somebody watches
Somebody stares;
Somebody admires you
For you smile
You make that somebody's
Life worthwhile
Somebody will love you
Till their dying day...
Somebody loves you —
Boy, I do!*

IS THERE LIFE WITHOUT LOVE?

It is said that we are here to conquer Earth. But to conquer the Earth we have to discover the Art of Life which is the Art of Love. There is no Life without Love, there is no Love without Life.

What do we say about life without love? It is only an existence. What can we say about love without life? What is your answer to that? Love without life is nothing. Nothing, nothing at all.

In other words Love without Life is one big NOTHING, just one great, should we say, loneliness, emptiness, endless void.

God. Who and what is God? Some people seem to have His telephone number. They claim they know all about God. To me God is the source of Life. Love is the source of Life. And that is good enough for me. That is my only belief supported by the fact that you and I and every other human being is the Life aware of itself.

The human being is the guardian of life on Earth. We are the lovers of life. But are we?

Now we know what Life is. Next month we shall try to find out more about Love.

Until then keep in mind the fact that you are life conscious of itself. Look into the deepest secrets of your soul and think: are you doing anything to make not only your own, but the life of everyone else around you any better? Remember that we all are but one Life.

YOUTH SECTION

A YOUTH SERVICE

Being a teenager, I realize how difficult it is living a constantly changing world dominated by parents and adults. So to help those who have difficulties with growing up or find having Slovene parents and Australian friends a problem. Or just if you want a question answered from the law to finding bargains when shopping to the best beach to swim or about history.

Anything that may interest, trouble or confuse you, to find the answers for you we have selected a panel who is willing to answer anything you may care to write in about. If the panel does not know the answer to your problem or question they will most certainly go out of their way to research and collect accurate and helpful information.

This service is purely voluntary and there's no cost, their reward is to see a healthier youth community. When you write with your problem or question no names are required so your private life will stay exactly that "private". The panel will print your letter and give advice a service similar to "Dear Abbey". We hope to hear from you very soon.

Lenore

SLOVENIAN AUTOMOBILE INDUSTRY

If market is a criterion of success, the Slovenian automobile industry is, judging by its expansion, on the way to surpass its much more famous competitors. In spite of being a young industry with the tradition of only two and a half decades it irrefragably emerges on the world market. The automobile industry of Slovenia successfully holds pace with its competitors, specially those from European and Asian countries, even though the selection of its products is not unified because this industry includes three different working organizations. The pioneer of automobile industry in Slovenia "TAM" Tovarna avtomobilov Maribor (Maribor Automobile Production) is one of the first producers of road vehicles in the Balkans and in this part of Europe. Today, according to the Yugoslav standards, this industrial giant employs 12 thousand people.

"TAM" produces vehicles for the needs of economy, terrain vehicles, station wagons, mini-buses, buses, etc., vehicles which are seen on the roads all over the world.

Another Slovenian automobile producer, Motor Vehicles Industry from Novo Mesto ("IMT") with about 6000 employees, paid special attention in its business policy to the modernization of production and adopting of technological innovations, thus significantly enlarging its capacities.

The youngest of the family of Slovenian automobile producers is "Cimos" from Koper, founded six years ago. Its production policy is based on long-term industrial cooperation with "Citroen". "Cimos" produces automobile parts and assembles them in its plants applying the "Citroen" technology. Over 1600 employees of four basic organizations of associated labour manufacture automobiles, special vehicles, technical equipment for them as well as spare parts.

Urejuje Lojze Košorok

NOVICE IZ DOMOVINE

POSVETITEV NADŠKOPA
DR. ŠUŠTAJA

— 13. aprila so v stolni cerkvi v Ljubljani slovesno posvetili za ljubljanskega nadškopa in slovenskega metropolita dr. Alojzija Šuštarja. V navzočnosti kardinala Lescica Lekaia ter 28 nadškofov in škofov iz devetih dežel in 500 duhovnikov ter 4000 vernikov je nadškopa ustoličil ob lepi glasbi in z vsem potrebnim ceremonialom, apostolski pronicij Michele Cecchini skupaj s škofom Vonderachom iz Švice in ljubljanskim pomožnim škofom Leničem.

Ob posvetitvi so bili navzoči tudi Mara Zlebnik, podpredsednica IS skupščine SR Slovenije, Stane Kolman, predsednik komisije SRS za odnose z verskimi skupnostmi, Niko Lukež, podpredsednik skupščine mesta Ljubljane in predsednik komisije za odnose z verskimi skupnostmi mesta Ljubljane, Anton Žibert, predsednik skupščine občine Trebnje (od koder je novi ljubljanski nadškof doma) in drugi.

SOJENJE
PROTIJUGOSLOVANSKIM
TERORISTOM

STUTTGART — Pred višjim deželnim sodiščem v Baden-Württembergu se je začel proces proti skupini devetih protijugoslovanskih fašističnih teroristov. Obtožnica pravi, da so v zadnjih nekaj letih, zlasti pa leta 1978, na območju Baden-Württemberg izvedli večje število zahrbtnih terorističnih napadov. Glavnega obtoženega Pera Sekerka, ki je bil obenem tudi vodja skupine, je javni tožilec označil za kolovaljo kriminalno-terorističnega združenja.

Sekerko in drugi člani skupine so hladnokrvno načrtovali umore, teroristične napade na klube Jugoslovancev in na jugoslovanske državljane, ki začasno bivajo v Zahodni Nemčiji ter na jugoslovanska konzularna predstavništva. Samo zahvaljujoč naključju in nekajkrat pazljivosti napadenih ni bilo težav. Sekerko je na primer večkrat streljal v prostore, v katerih so bili jugoslovanski državljani.

Na seznamu zločincev Sederka in njegove skupine so tudi poskusi umorov, podtikanja zažigalnih bomb, nedovoljeno nošenje orožja, preprodaja orožja, eksploziva in streliva. Sodišče je poklicalo več kot 90 prič, zato bo sojenje trajalo najmanj do konca junija.

KULTURNI TEDEN
MLADINE

— V času od 12. do 14. maja je bil v Ljubljani kulturni teden mladine. Spored bo zelo pester, sodelovalo je več osrednjih slovenskih gledališč, predvajali so nekaj celovečernih mladinskih filmov, priredili koncert in organizirali obiske z vodstvom po ljubljanskih galerijah in muzejih.

NACE GROM UREDNIK
TANJUGA

LJUBLJANA — Predsedstvo republiške konference socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije je za glavnega in odgovornega urednika slovenske redakcije TANJUG imenovalo Naceta Groma. Dosedanjemu glavnemu in odgovornemu uredniku Zvonetu Kržišniku, ki odhaja na novo dolžnost, se je v imenu članov predsedstva za opravljeno delo zahvalil Mitja Ribičič.

OLIMPIJSKE IGRE 1992 V
BEOGRADU?

— Jugoslovanski košarkarji in rokometaši so že zaključili boje v prvi zvezni ligi, nogometaši pa so tokrat počivali zaradi meddržavnih srečanj z reprezentanca Poljske in Sovjetske zveze.

Mlada jugoslovanska nogometna reprezentanca je v Odesi podlegla SZ z 0:3, prva enajsterica pa je v Borovu premagala Poljsko z 2:1 in tako zabeležila svojo deseto mednarodno zmago za pored.

Med drugimi dogodki sta vzbudili veliko zanimanje dve vesti iz Beograda. Najboljši jugoslovanski boksar zadnjih let Mate Parlov je izjavil, da se posavlja od ringa. Dolgoletni delavec v mednarodnem olimpijskem komiteju Artur Takač pa je izrazil možnost, da bodo olimpijske igre leta 1992 v Beogradu.

VINO ZA "COCA-COLO"

— Ljubljansko podjetje Slovin že 12 let sodeluje z ameriškim koncernom "The Coca Cola Company", tako da so od 1968. leta do konca preteklega leta v Jugoslaviji prodali 1,8 milijarde steklenic Coca Cole. V zadnjem četrtletju preteklega leta pa sta Slovin in "The Coca Company" začela sodelovanje posebne vrste. S pomočjo ameriškega partnerja je pričel Slovin izvažati vino na ameriško tržišče.

LETOS PRVIČ PRIZNANJA
IZSELJENCEM

— Na tradicionalnem izseljenškem pikniku v Škofji Loki, ki poslej ne bo več vedno na 4. julija, marveč vsako leto prvo julijsko soboto, bo Slovenska izseljenska matica letos prvič podelila priznanja s plaketo in priznanja z zlato značko. Priznanja so namenjena izseljencem in njihovim potomcem kakor tudi izseljenkim društvom ter družbenim organizacijam in posameznikom v domovini za plodno in nesebično delo in požrtvovalno dejavnost med izseljenci.

To je eden izmed sklepov seje izvršnega odbora Slovenske izseljenske matice na kateri so med drugim govorili tudi o proslavi 30. obletnice smrti ameriškega pisatelja slovenskega rodu in velikega prijatelja nove Jugoslavije Louisa Adamiča. Ta bo prihodnje leto, odbor zanjo pa je že imenovan.

POSEBEN VLAK ZA
TURISTE

LJUBLJANA — 19. maja je odpeljala z ljubljanske postaje posebna turistična vlakovna kompozicija TUI-treff, ki ima v svojih vagonih udobje na najvišji stopnji. Touropa Scharnow Hummel Tigges Twen Tours, ki v aranžmaju z jugoslovanskim turističnim podjetjem Kompasom vozi goste v Jugoslavijo, je za letošnje leto napovedal popotovanje s tem vlakom z okrog 100.000 gosti. Zmogljivost vlaka, ki ga za Jugoslavijo sestavljajo v Rosenheimu iz dveh krakov (eden pripelje iz Hamburga, drugi iz Düsseldorfa), znaša 140.000 prevozov v sezoni. V letni sezoni naj bi pripeljali v hrvaško Istro in Slovenijo — končna postaja je Reka — 65.000 gostov, v zimski sezoni pa 35.000 gostov, ki se bodo pretežno zadrževali v slovenskih zimskih letoviščih. Kupeji, ki so klimatizirani, so predvideni za štiri osebe ter imajo interno ozvočenje, vlak pa ima tudi televizijske sprejemnike in seveda svoj restavracijski vagon. Postaje so Ljubljana-Postojna, v Pivki pa se del kompozicije razcepi na Divačo, del pa proti Reki.

15. FESTIVAL JUGOSLOVANSKE
TELEVIZIJE V
PORTOROŽU

PORTOROŽ — Osem jugoslovanskih televizijskih studiev se že petnajstič srečuje na svojem festivalu, da bi gostom in avtorjem predstavilo program, ki ima vsaj eno odliko. Je edini program jugoslovanske televizije, kjer prikazujejo samo domače oddaje.

TV festival se je pričel že 17. maja, vendar je bil ta del prireditve namenjen gostom iz 21 držav, ki se bodo odločili, katere oddaje bodo odkupili za predvajanje na svojih TV zaslonih.

20. maja pa se je začel tekmovalni del, kjer oddaje tekmujejo v šestih kategorijah. Zabavno-glasbeni, dramski, TV dnevniku, oddaje za otroke, notranjepolitične oddaje in oddaje za splošno izobrazbo.

NOVA ŠOLA V ŠEMPASU

— V Šempasu pri Novi Gorici so predali namenu novo osnovno šolo s telovadnico in otroški vrtec. Novi objekt, ki ima 14 učilnic in 4 igralnice, je veljal 50 milijonov din, zgrajen pa je bil s samoprispevkom, ki ga prebivalci novogoriške občine plačujejo od leta 1975.

SLOVENSKI ALPINISTI
V PERUJU

LIMA — Enajst slovenskih alpinistov z Raven na Koroškem je prišlo v Limo. V njihovem načrtu je vzpon po vzhodnem, doslej še nepreplezanem grebenu na 6123 metrov visoko goro Vilcanota.

POSTOJNA: NOV
ZDRAVSTVENI DOM

— V počastitev občinskega praznika 23. aprila so v Postojni slovesno odprli nov zdravstveni dom. V pritličju je urgentna medicina s stalno dežurno ambulanto in prostori za manjše operacije, dve ambulanti za šolarje in predšolske otroke, delovna terapija in lekarna. V prvem nadstropju so štiri splošne in štiri specialistične ambulante, medicinska dela, rentgen in laboratorij. Drugo nadstropje je zasedlo zobozdravstvo, patronažna služba in uprava, ki bo namenjena tudi bodoči bolnišnici. Z zgraditvijo nujno potrebne Bolnišnice za ženske bolezni in porodništvo, katere gradnjo bi znatno pospešili načrtovani četrti samoprispevek, o katerem prav zdaj tečejo javne razprave, bi ZD prevzel funkcijo zdravstvenega centra za vso notranjsko regijo.

50.000 PEVCEV

— Tu so ustanovili Zvezo področnih združenj pevskih zborov Slovenije, ali kakor jo krajše imenujejo, Pevsko zvezo Slovenije. Ustanovitvena konferenca je bila v Mariboru saj je sovpadla s temkajšnjo prireditvijo "Naša pesem", se pravi s tekmovanjem 30 najboljših slovenskih pevskih zborov.

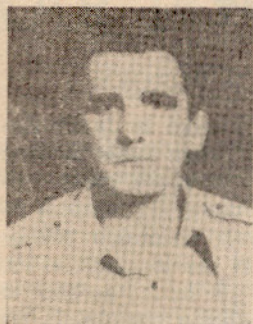
Pevska zveza bo vključevala pevske zборе vseh starosti, to pomeni skupno okrog 50.000 pevcev, kar je seveda impozantno število. Samo mladinskih zborov od otroških do pomutacijskih je v Sloveniji okrog 400. Poleg mladinskih in odraslih zborov bodo v zvezo vključene tudi tako imenovane male vokalne skupine (okteti in še manjše), skratka zajeto bo vse razmahnjeno zborovsko ljubiteljsko prepevanje.

DOBERO POSLOVANJE
TRŽAŠKE KREDITNE
BANKE

— 19. aprila je bil v Trstu občni zbor Tržaške kreditne banke, največje slovenske zamejske bančne ustanove. Na občnem zboru so odobrili obračun za leto 1979, ki je bil nad vse pozitiven, saj je banka v preteklem letu zabeležila 372 milijonov lir dobička, kar je 134 odstotkov več kot v prejšnjem letu.

SOVRETOVE NAGRADE
NAJBOLJSIM
PREVAJALCEM

— V Društvu slovenskih književnih prevajalcev so podelili medzaložniške Sovretove nagrade za izjemno kvalitetno slovenjenje tujih literarnih del. Nagrado sta prejela Alenka Bole-Vrabec za svoj hispanistični opus in posebej za prevode južnoameriških knjižnih del in Stanko Jarc za prevod romana "Winterspelt" nemškega pisatelja Alfreda Anderscha.

Mesečni Paberki

Lojze Košorok

V maju mesecu 1980 zgodovina beleži več važnih dogodkov. Domovina se je odela v žalost. Izgubila je svojega največjega sina vseh časov. Z njim je izgubila največ in najdražje. Če bi izgubila svobodo, bi izgubila več!

Preprosti sin preprostega naroda je nadaljeval in dokončal delo, ki ga je pred davnim začel njegov ožji rojak, Matija Gubec. Njegov odhod ni odhod v smrt, nego veličastveno zmagoslavni pohod k večnemu počitku. Že začasa njegovega življenja je postal legendarna oseba, že so ga pele narodne pesmi. Še bolj ga bodo opevali bodoči rodovi. Morda bodo otroci poznejših rodov čitali še povest o Kralju Matjažu: "... iz stoletnega spanja je vstal Kralj Matjaž iz votline izpod Pece, vzdramil narod, povedel ga v neenako borbo, strgal temu narodu tisočletne okove suženjstva in popeljal ta izmučen narod nasproti lepšemu življenju in svetlejšim dnevom..." Ne samo, da bo še dlje živel v srcih milijonov, ostal bo kašipot narodu in narodom vse dokler ne izginemo iz obličja zemlje.

Poleg žalostnega dogodka v domovini beležimo tudi to, da je papež Janez Pavel II. završil zgodovinsko turnejo po črni Afriki. Kot komentirajo je bila ta pot misijonskega značaja. Ugotavljajo: "da je črna celina zrela za krščansko žetev." Ne pozabimo da Afrika še vedno nosi težko dediščino kolonializma. Moramo računati še na zaostalost in primitivizem tamkajšnjih narodov, da je tu še 34 odstotkov animistov, to je pripadnikov tradicionalnih afriških verovanj. V črni Afriki je kakih 70 milijonov več muslimanov kot kristjanov. Katoliška cerkev, ki šteje na afriški celini 53 milijonov vernikov ali polovico vseh kristjanov Afrike. Dejstvo je, da se islam na tej celini preporaja in kot pravijo lažje prilagaja afriškim tradicijam in kulturnim izročilom kot krščanstvo (mnogoženstvo). Islama se tudi ne drži mučna dediščina kolonialne krivde, ki so jo afričani svojčas strnili v rek: "Ko so prišli Eropci, so imeli v rokah biblijo, mi pa zemljo. Zdaj imajo oni zemljo, mi pa biblijo."

Tretji zgodovinski dogodek v mesecu majniku beležimo tu pri nas v Avstraliji. Bolj na redke čase se zgodi, da obišče svoje podanike, Kraljica Avstralije, Elizabeta II. Tokrat pride, poleg spremstva, s soprogom princem Filipom, vojvodom edinburškim. Ko pišem te vrstice visokih gostov še ni tu, zato kaj več o tem v naslednji številki. Nadejam se, da tudi mene povabijo v goste, kot njihovega podanika.

Zanimiva in zgodovinsko pomembna je tudi novica, da so začeli sindikati kampanjo in zahtevo za 35. urni delovni teden. Borba ne bo lahka in bo dolgotrajna. Manje delati se pravi: lažje živeti. Vendar niso vsi takega mnenja kot jaz. Tako sta si celo v laseh vrhovni šef sindikatov g. Hawke in šef vladne opozicije g. Heyden. Torej sami laburisti so med seboj izkopali bojno sekuro. Upajmo da se bosta Hawke in Hayden kmalu pobotala in ob kozarcu piva pokadila pipo miru.

Zadnjič se je nekdo nekaj obregal ob tale naš ljubi Avstralski Slovenec, češ, odkar izhaja pod "novim" uredniškim odborom: piše samo politiko!" Kaka pogruntacija! Smodnika ta oseba ni iznašla in ga ne bo. Če mi ta oseba zna postaviti znastveno definicijo: Kaj danes ni politika, ima ta oseba precej izgledov da dobi Nobelovo nagrado. Da gremo ali ne gremo v Moskvo na Olimpijado je politika! A vendar gremo! Da je ameriški prezident pognal ajatolove diplomate domov v Iran je njegova nezrela politika. Mesto, da bi jih obdržal tam in zamenjal za svoje. Zob za zob! Da je odredil diverzantski gangsterski napad, da reši svoje diplomate je pa naravnost otroška politika. Nevredno Carterja. Torej delimo politiko v več vrst ali kategorij. Tako čeljustanje je politika politično nezrelih ljudi! Da nam bodo zopet podražili bencin in bo kmalu dražji kot slivovka, to pa klasificiramo v okvir gospodarske politike, itd.

Moram omeniti še tole: Botany Health Centre je organiziral 2. maja enodnevni seminar, pod naslovom: Alkoholizem med Jugoslovani. Razni socialni delavci, psihiatri in zdravniki so iznesli svoja mnenja o problemu alkoholizma med Jugoslovani. Povedali so pač o tem prastarem problemu kar so vedeli in koliko jim nudijo skopi statistični podatki. Seve smo imeli i mi Slovenci svoj ček pristavljen. Naša Pavla Gruden je imela predavanje na splošno o Jugoslaviji. Govorila je na kratko o zgodovini, kulturi, religijah in o sistemih skozi stoletja do današnje moderne družbe. Seve, se je morala dotakniti tudi problema alkoholizma med našimi narodi doma. Rekla je, da pač pijemo vedno za vse prilike, da najdemo vsemogoče izgovore in vzroke, da pijemo, vinček s pesmijo nas spremlja od rojstva do groba; pijemo na veselje in žalost. Da je to res smo kmalu dobili potrdilo. Takoj po njenem referatu, se je priglasil k debati fant star kakih 30 let. Govoril je dokaj gladko angleščino, povedal nam je svojo pretresljivo zgodbo kako je zašel v kronično pijanstvo in koliko truda ga je stalo, da se je ozdravil, kako so mu pomagali drugi in kako sedaj on pomaga drugim podobnim rezežem. Na koncu je povedal, da je Slovenec, po imenu Jože, doma iz Notranjske. Žal, da ni več takih enodnevnih seminarjev, takole recimo po pabih in klubih... Pa recite če ni to politika pametnih?

Če se bo tale številka Avstralskega Slovenca zakasnila, ni zato kriva urednica, nego štrajk novinarjev, ki je bil v mesecu maju. V znak solidarnosti in simpatije do njih, smo tudi mi pri Avstralskem Slovencu stavkali! Čeprav ne spadamo v njihovo kategorijo niti v njihovo politiko ali njih sindikat. Zakaj pravzaprav so stavkali, si nisem popolnoma na jasnem, nemara sami žurnalisti ne. Tak je pač red v Avstraliji in njih politika! Pač zgodovinsko dejstvo: enkrat eden, drugič drugi, danes meni, jutri tebi.

NAŠ MAESTRO MEDVEN

(nadaljevanje)

Pavla Gruden

Prebivalci Kostanjevice, katerim je telovadba bila deveta vas so se ustavljali na Medvenovem vrtu in zmajevali z glavami, češ, kaj je s tem otrokom, da se mu ljubi toliko zvirati. Prav gotovo se bo nekega dne ves polomil.

Otroci pa so ga seveda bodrili in na vse pretega odobraval "špektakel", ki ga je Bojan nevedoma prirejal.

Včasih je s to svojo neprenehno telovadbo spravil svojo mamo tudi v skrb in jezo. Z droga ga ni bilo spraviti niti k jedi niti v posteljo. Sicer učenja ni zanemarjal toda mama ga je morala neshetokrat klicati, da bi se ji odzval. Vso svojo koncentracijo je posvečal drogu. Tudi pozneje, ko ga je življenjska pot ponesla daleč od domačega zavetja, je vse česar se je lotil obvladal z odličnim uspehom.

Vse to mi pripoveduje brez kakršnega poudarjanja, brez samohvale, celo brez nekega posebnega navdušenja. Tako navajen je bil na uspehe, da se jih niti zavedal ni. Ostal je skromen človek. Sploh se ne hvalisa. Kar pa se pohvale drugih tiče, jih dviga v nebo. Ni si iskal visokega mesta na razredni lestvici. Ta za njega, kolikor zaključujem iz pogovora, ni niti obstojala. Sproščenost pa, ki veje iz njegovih kretanj in besed, izziva občudovanje. Vidi se, da je vseskozi zadovoljen in srečen človek.

Kje so še danes takšni ljudje? V njemu ni čutiti grenkobe niti nikakršnega sovraštva. V njemu ni sledu o surovosti. Opolzkosti so mu odvratne.

Zdi se mi, da imam opravka s človekom, ki ga po spominih, katere oživlja, pripisujem že davno minulemu svetu, a po vsemu svojemu vedenju in govoru, praktičnemu kristjanu bodočnosti. Sem ter tja pa se ga loti nalezljiva mladeniška razposajenost. Kot praktičen kristjan, mojster Medven nima kaj povedati o kakšni svoji posebni vnemi za katerokoli versko sekto.

Življenje je res najboljša šola, če je učenec pozoren.

Po dokončani ljudski šoli, ko je že davno prerastel očetove škornje, v katerih je Bojanu oče izgledal kot Cyrano de Bergerac, je vzel slovo od svojih iger z račkami. Mati je namrec odločila, da mora Bojan v krško meščansko šolo, v kateri se je šolal tudi njegov brat.

Napolnila mu je pleteno potovalno košaro s perilom in z ostalimi potrebščinami, preobložila jerbas z zdravim kmečko jedajo, skočila sta na koleselj in brez nadaljnjih ceremonij odbrzela proti šestnajst kilometrov oddaljenemu mestecu Krško. Poslovila sta se brez solza kajti kar se mora storiti ni težko. Sicer pa je Bojan tako in tako mislil samo na drog. Na nov, železen drog. Kaj pa nove šolske knjige? To ga ni skrbelo, saj jih je podedoval od brata, kateri je po meščanski šoli v Krškem odšel v Kostanjevico, kjer je nastopil službo gozdarja.

Pri Jermanovih v Kostanjevici, kjer je bil stanoval tudi njegov brat, mu je mati izročila denar za vzdrževalnino, saj je Bojan že začel pokazovati zrelost za upravljanje z denarjem.

Plačal je stanovanje a za hrano je dejal, da bo poskrbel sam. Po kratkem času v Krškem je Bojan začel vidno hujšati. Jermanova gospa je poslala po njegovo mamo.

Ko je mati Terezija prispela v Krško, je imela kaj zvedeti. Fant je vsako svojo svobodno minuto, ki mu je preostala, kajti učenja ni zanemarjal, uporabil za postavljanje kegljev. Za to delo si je, v edini krški krčmi s kegljiščem, prislužil nekaj malega hrane in napitnine. Odtrgoval si j e eod ust. Razen novega železnega droga si je fante omissil tudi sokolske hlače, ki so bile začetek novega, zelo važnega poglavja v njegovemu življenju.

POZDRAVI POTNIKOM IN ROJAKOM

Urejuje I. Bulovec

PRISEL JE ČAS SLOVESA

Na sobotnem plesu 24. maja smo se poslovili s priljubljenim rojakom, borcem Stankom Gabrijelem iz Kanala ob Soči. Med nami se je nahajal že od lanskega leta Z bratom Jožetom, našim članom, sta redno obiskovala naše društvo, kjer smo v njuni prijateljski družbi oživljali spomine. Posebno pa nas je veselilo, da je Stanko z nami stopil v Novo leto 1980. V domači kraj se je vrnil 28. maja z Jatovim letalom. Na poslovilnem večeru smo mu zaželeli srečno pot z upanjem, da se bo še kaj oglasil, ker smo ga res imeli radi.

NAZAJ V DOMAČI KRAJ

Sprejeli smo obvestilo od prijateljev g. in ge. Polak, da se 13. junija namenijo v domovino. Prepričani smo, da bosta odnesla iz Avstralije tudi prijetnih spominkov. Vendar pa vemo, da ne bi niti ga. Polakova svojo Netranjsko, niti njena soproga svojo Štajersko, zamenjala za Avstralijo. Upamo, da sta srečno prispela med domače vinograde in griče in da nas ne bosta prehitro pozabila.

EN PAR — DVA ROJSTNA DNEVA

Nerazdvojni zakonski par, dolgoletna narodna delavca in naša člana, ga. Marija in g. Lojze Košorok, član našega uredniškega odbora, a ga. Marija učiteljica otroške folklorne skupine "Planika", sta praznovala v mesecu maju vsak svoj rojstni dan. Naše društvo, vsi sodelavci "Avstralskega Slovenca", "Planika", prijatelji in znanci, jima kličemo še na mnoga leta.

PRIJETNO PRESENEČENJE

Kdo bi si bil mislil, da je naš rojak Andrej Oblesček tak korenjak. Padel je kot zrela hruška z drevesa. V bolnišnici so zdravniki že skoraj obupali nad njim. In družina je skrbela kakor, da ga nikoli več ne bo domov, saj se je pri padcu ves polomil. In glej ga, slovensko korenino. Pride ti s soprogo in hčerko na slovenski Lovski miting, kakor da se je ravnokar vrnil z jage — ne iz bolnišnice.

To je fant od fare, močan kot drenova korenina. Vsi smo mu z veseljem podajali roko v pozdrav. Upamo, da nas bo še večkrat obiskal s svojo družino in želimo mu čimprejšnjega dokončnega okrevanja.

OGLASILI SO SE

Z velikom veseljem sporočamo prijateljem in znancem, da se nas je spomnila družina Špicar s kartico iz Krškega. Pridno so se oprijeli dela, saj sta oba čvrsta in mlada in domovini se sploh nista odtujila. Komaj sta čakala, da gresta domov. V Leskovcu obnavljata domačijo, ki sta jo kupila ko sta živela še med nami.

Upamo, da to ni bila zadnja kartica. Vsi želimo družini Špicar vse najboljše in dober gospodarski napredek v domovini. Posebni pa pogrešamo Miranovo dobro razpoloženje.

ODPOTOVALA BOSTA...

Naš dober član in prijatelj g. Bil Marinič in njegova soproga Edna se bosta 18. junija podala na potovanje po Evropi in seveda obiskala tudi našo domovino. Po močnosti se bosta udeležila Izseljeniškega piknika v Škofiji Loki. Izročila bosta tudi naše pozdrave Slovenski Izseljenski Matici. Obiskala bosta številne znance in prijatelje in svoje drage v sončnih Goriških brdih.

Najprej se bosta ustavila v Grčiji. Od tam pa bosta odpotovala v Italijo od koder mislita nadaljevati turo z avtomobilom. Obiskala bosta tudi Anglijo. Največ se bosta pa mudila pri svoji sestri Sonji v Dobrovem v goriških brdih. Sonja je pred nekaj leti obiskala Avstralijo in naš "Prešernov dom". Veliko nas, se je z veseljem spominja.

Bilu in Edni želimo srečno pot in srečen povratek, ampak samo pod pogojem, da nam pošljeta vsaj eno razglednico.

NAJBOLJŠE ŽELJE

Veseli smo bili, da smo imeli na Lovskem mitingu v naši, sredi tudi ga. Ano Škrban ki se v zadnjih časih ne počuti najboljše. Drago nam je, da je navzlic boleznj prišla med nas in upamo, da se ji bo zdravje popolnoma vrnilo.

OBLETNICA POROKE

Zakonca Fanika in Janez Zafošnik sta v krogu svoje družine in prijateljev za njuno zvesto mizo v našem domu skromno in tiho praznovala obletnico zakonske zveze, ki sta jo sklenila 10. maja pred 18 leti. Posebno te obletnice se bosta spominjala do konca svojih dni, saj je padla na dan komemoracije na čast predsedniku Titu. Naj jima izrečemo iskrene čestitke v imenu društva in prijateljev v upanju, da bosta še dolgo živela v sreči in zadovoljstvu in prihaja k njuni stalni mizi v "Prešernovem domu". Strogo zaupno povedano, izbrala sta si najboljšo mizo.

ISKRENE ŽELJE K ŠESTDESETLETNICI

Veliko je rojakov, ki bi se radi spomnili rojstnega dneva, če bi zanj vedeli, ki ga ravno danes ko to pišemo praznuje gospa Milena, soproga Gospoda Fredija Mavka. Kdo ju ne pozna? Saj sta že stara delavca za slovensko skupnost v Sydneyu. Ob tej priliki ji želimo v imenu Slovenskega društva Sydney in našega uredništva, da bi ji bilo dano še dolgo življenje poleg njenega ljubega soproga, in da bi jo še mnoga leta služila zdravje in njen nalezljiv smisel za humor. Vsi iz srca čestitamo.

Tito se je dvignil na površje iz globin neustavljive težnje Jugoslavije po svobodi, iz nedrj njene pretresljive zgodovine, polne bojev, nacionalnega zatiranja, notranjih soprov, da bi združil svoje ljudstvo in ga popeljal k slavi. Kakšna čarobna moč se skriva v njegovem imenu! Nekoč smo mislili, da je legenda, ki je nastala v daljnih hribih in gozdovih Jugoslavije. Danes je njegovo ime izpisano na zlatih straneh boja demokracije proti barbarom.

(Howard Fast, kanadski književnik)

Al Gomburiyah, Egipt: Mustafa Kemal ZGODOVINSKO IME

Po bogovih z Olimpa in antičnih grških filozofov na vsem Balkanskem polotoku ni zblestelo takšno ime, ki bo v zgodovini ostalo tako svetlo in tako odmevno kot ime: Tito.

Imel je kolo, staro šklopotalo brez bremze in brez luči. Vsako soboto ob petih zjutraj jo je mahnil ob Savi proti Rajhenburgu — peš.

Tu so se zbrali najstniki, katerim je izdajal kolo "pod rento" in to samo za par minut in zlagal krajcar na krajcar.

Tudi domov se je vračal peš, ker se je bal, da bi mu kolo prehitro ne odreklo pokornost.

Medven pa se je smel voziti s kolesom v soboto popoldne in zgodaj v nedeljo. Pa ne, da je to bila neka dolga vožnja. Le za par minut je imel ta privilegij, ki ga seveda ni mogel plačati, ker je tudi on nalagal na kupček krajcarje za šolanje v Ljubljani. Takrat so se namreč skoraj vsi revnejši fantje sami preživljali skozi dobo šolanja, razen tistih seveda, ki so hoteli postati duhovniki. Tem je pomagala cerkev. Naš Bojan pa se je v cerkev le toliko pokazal, da so ga gospod župnik vsaj videli. Pa ne, da je brezveren. Ima pač svoj odno do Boga.

Klemenčič je bil prefrigana glava. Bojan mu je moral že samo zato, da bi se mogel pohvaliti, da mu je Klemenčič prijatelj, čistiti čevlje in seveda bicikelj. Ta je zahteval od fantiča kar po nekaj ur dela. Bojan pa ga je smel jahati le po nekaj minut.

Navzlic temu, da je tudi Bojan skušal posnemati Klemenčiča v štedenju, si ni mogel kaj, da ne bi tisti kupček, ki so mu ga prinašale citre, razdelil med svoje vrstnike. Bo že Bog dal, si je dejal. To je bilo geslo njegovega očeta, ki je bil nad vse radodaren a ni obubožal.

(Nadaljevanje prihodnjiki)

Vsa zskrbljena je mati poslala po njegovega brata, ki ga je brez nadaljnega preselil k sosedom nedaleč od Štegarjeve trgovine.

Njegova nova gospodinja je bila vestna žena, starejša gospa, dobričina, ki je bila poznana kot študentovska mati.

Spominjam se prav dobro, da je bilo takih žena v mojih otroških letih tudi v Ljubljani. Prav po materinsko so skrbele za podeželske fante, ki so se prišli šolat v Ljubljano. Fant je sedaj imel redno in dobro oskrbo.

Sicer je Bojan prenesel na novo stanovanje tudi svoj drog, ki si ga je kupil s pritrgovanjem od ust. Nekje je kupil tudi stare sokolske hlače in telovadne copate. V krški železarni si je kupil dva železna droga, ki ju je pričvrstil na ogrodje iz debelih veja in nadaljeval z vajami.

Pri Štegarjevih na vrtu pa so imeli pravilen drog, kjer so se vadili fantje iz bogatejših družin. Če je le mogel se je prikradel v ta vrt in na vso moč vadil na temu pravemu drogu kadar nikogar ni bilo v bližini.

Na svojem drogu pa je dajal inštrukcije tovarišem iz revnejših družin. Zvečer je v gostilni igral na citre in tudi poučeval za kolikor je pač mogel kdo plačati.

Sicer je bil drog tudi v šoli, saj je telovadba bila redni predmet, v kateremu je seveda prednjačil. Toda vse to mu ni bilo dovolj. Nekega dne, si je zatrjeval mora imeti svoj, pravi drog in postati prvak.

Brat ga je izročil, razen v varstvo "študentovski materi", tudi v varstvo prijatelju Lojzetu Klemenčiču, ki je pozneje v Ljubljani študiral za inženirja.

Klemenčič si je s slikarstvom pomagal služiti denar za študije, in tudi poučeva dijake, ki jim učenje ni lahko šlo. Tudi drugače je Lojze bil zelo podjeten.

KAR PO DOMAČE...

Pavla Gruden

Rubrika pod gornjim naslovom je izhajala nekaj več kot dve leti v jugoslovanskem časopisu "Naše novine", ki je izhajal tedensko a je vsled finančnih težav izdihnil.

Ni je bilo snovi, ki se ji ta naslov ne bi bil podal. Bilo je smeja, jeze, žalosti, kritike in hvale. Bilo je tudi zmerjanja, češ, da pišem v balkanskem tisku. Bralci, ki so me zmerjali in kritizirali, so bili pač samo takšni ljudje, katerim ni bila všeč resnica.

Sicer pa, kdo bi pisal samo molitvice, molitev nekaj zaleže če pride iz srca, ne pa s koščka papirja. Vsak človek bi moral biti avtor sam svoje molitve.

Tudi o srečanju z rojaki, ki so se nahajali v Avstraliji kot predstavniki naše domovine, sem pisala pod ta naslov. V tej rubriki je bilo čitati o Slovencih kot so kipar mojster Zdenko Kalin, nevrolog dr. Veličkovič, filmski režiser Dušan Polh, pesnik Zlobec, danes pa se imamo priliko spoznati z izvedencem v angleški in ameriški literaturi.

dr. MIRKO JURAK,

profesor za angleško in ameriško književnost, ki se je v drugi polovici maja mudil v Avstraliji, službeno obiskal tudi Sydney, mi je že ob deveti uri zjutraj daroval urico svojega skopo odmerjenega časa za prav prijeten in zame vse prekratek pogovor. Tudi profesor Jurak, kakor drugi visokoučeni poklicni ljudje, ki so dosegli uspehe na mednarodni sceni v svojih panogah, je skromen, pristopen, topel in preprost v pogovoru.

Navzlic temu, da je ravno v njegovem poklicu nešteto besed, ki jih danes še ni v slovenskem slovarju, sva se prav dobro po domače menila.

Doma je iz Trnovega pri Ljubljani. Oče mu je bil poštni mojster, čemur smo v starih časih rekli "šef pošte".

Za angleščino je mladega Mirka navdušil profesor Anton Grad, ki je sestavil angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar. Mirko je maturiral 1953 leta, profesor Grad pa je že 1951 predaval na univerzi.

V študentovskih letih je Mirko vršil posel turističnega vodiča, ter se učil angleščine z angleškimi turisti, katere je vodil po celi Jugoslaviji in vse do Belgije. Na ta način si je prislužil denar za potrebne knjige.

1961. leta je postal slušatelj na univerzi, 1. 1963. pa je dobil štipendijo britanskega sveta in odšel na študije v Sussex. Eno leto se je pripravljaj na doktorat iz angleške poetične drame med dvema vojnama, doktorat pa je zagovarjal v Ljubljani 1. 1967.

JUGOBANKA

VAM IN VAŠIM V STARI DOMOVINI. JE POSLOVNA MREŽA JUGOBANKE NA USLUGO V SLEDEČIH MESTIH:

**LJUBLJANA — MARIBOR
JESENICE — CELJE
SEŽANA — M. SOBOTA
— NOVA GORICA**

ZA VSA VPRAŠANJA GLEDE PRENOSA DEVIZ, KORIŠČENJA DINARJEV IN KREDITA ZA IZGRADNJO HIŠ, KUPOVANJA STANOVANJ, NABAV OPREME IN PRI KREDITIRANJU SAMOSTOJNIH DEJAVNOSTIH RAZNIH STROK, VAM JE LAHKO JUGOBANKA V POMOČ.

**KADAR POŠILJATE ČEKE IZVEN,
AVSTRALIJE, ZAHTEVAJTE, DA NA
NJIH PIŠE JUGOBANKA — LJUBLJANA**

ZA INFORMACIJE PIŠITE

**JUGOBANKA
PREDSTAVNIŠTVO SYDNEY
31 MARKET STREET 5. NADSTROPJE
TEL. 29-1050 29-5210**

WELCOME DOBRODOŠLI

Dosti je potoval po Angliji in Ameriki. V Ameriki je celo, kar je prav s ponosom poudaril, kot Slovenec eno leto predaval ameriško literaturo na Drake University v Iowa, kjer se je študentom zelo priljubil. Kot "Fullbright visiting profesor" iz Jugoslavije, predvsem pa Slovenije, je tam navezal tesne stike in zanimanje za izmenjavo profesorjev. Zasluga za to izmenjavo gre amerškemu senatorju Fullbrightu, ki se je prizadeval za razširjenje stikov med Jugoslavijo in ZDA. On je tisti, ki je v senatu predlagal, da so dinarji, ki naj bi jih Jugoslavija dala Ameriki, ostali v Jugoslaviji, da bi se na ta način financirali kulturniki, ki so prihajali na delo v Jugoslavijo.

Zadnja štiri leta se vrši zamenjava tudi dveh avstralskih profesorjev.

Pred petimi leti je prišel avstralski ambasador iz Beograda v Ljubljano in ob tej priliki prinesel s seboj zaboj avstralskih knjig, za katere je profesor Jurak pokazal posebno zanimanje in navdušenje.

Bil je povabljen na štiridnevni seminar v Ženevo, katerega se je udeležilo 60 udeležencev iz evropskih univerz, da bi širili zanimanje za književnost na evropskih univerzah.

V zadnjih štirih letih, kakor mi pripoveduje profesor Jurak, so na fakulteti v Ljubljani predavali razni avstralski profesorji; med njimi profesor Dorothy Green iz Canberre in profesor Brissenden, iz Perth dr. Veronica Brady, in profesor Bernad Hickey, ki živi v Benetkah. Letos skoraj pa pride v Ljubljano profesor Phillip Martin iz Monash univerze v Melbourne, ki je odkril Župančičev spomenik pri Slovenskem društvu v Melbourne. Profesor Martin se izredno zanima za slovensko književnost in pravi, da se bo učil s pomočjo prevajalca.

Profesor Jurak pravi, da je doma takšno navdušenje za angleščino, da 600 študentov angleške književnosti študira na filozofski fakulteti v Ljubljani, in da ima ta fakulteta največje število študentov.

Profesor Jurak je napisal vrsto znanstvenih člankov iz ameriške in angleške književnosti. Objavil je knjigo Dileme parabolične umetnosti, v kateri obravnava literarno zgodovinske in umetnostne vidike v angleški dramatiki iz tridesetih.

Tudi v USA je objavljeno njegovo delo o angleški dramatiki pod "Modern drama"; in nam vsem naj bo v ponos, da je Slovenec, doktor in profesor za angleško in ameriško književnost, smatran za avtoriteto na temu polju, kot je izjavil Educational Theater Journal USA.

Pripomnil da v Sloveniji izhaja naša lastna revija "Revia Acta Neofilologica", (kar navajam izrečno za naše akademike) ki ima tudi oddelek za germanistiko. Vsi članki v tej reviji so pisani samo v tujih jezikih, namenjeni tujim univerzam.

Naš rojak, prof. Jurak je pripravil več učbenikov za srednje šole in univerze, v angleščini je dopisoval v Angliji in USA, doma pa piše v štirinajst dnevniku "Naši razgledi" in v "Delu".

Izbral in napisal je spremno besedo za prevod avstralskih novel Mavrična ptica, ki so izšle pri Mladinski knjigi v Ljubljani 1. 1979. Lani je tudi začel prevajati za naše študente iz avstralske književnosti. Zato ga je povabilo avstralsko Zunanje ministrstvo in odbor za literaturo pri Avstralskem Svetu (Australia Council), da se spozna z avstralskimi književniki in književnostjo.

Zelo je razočaran nad slovenščino rojakov s katerimi je prišel v stik v Londonu — govore samo v svojih dialektih, dočim je Slovenec s katerimi je govoril v Avstraliji pohvalil, da govore lepo slovenščino. Hvala mu.

Pri zadnjem stisku rok me je naprosil, da v njegovem imenu toplo pozdravim Slovenski šolski odbor v NSW in vse, ki se trudijo za ohranitev naše kulturne dediščine.

Ko sva si poslednjič pomahala v pozdrav, pa nam je vsem skupaj požel zdravja, gospodarskega napredka in sloge.

Nov kult za Slovence v Avstraliji:
"THOUGHTS of CHAIRMAN Lyenko"
Ustvarja ga citizen Joe Košorok.
Prekrižanih rok zre vanj ljubi Bog.

J. Žohar
FONZIJEVA ZGODBA

Minilo je nekaj časa predno sem se privadil na človeški red. Teta Cilena je bila zadovoljna z menoj in mi je zato večkrat ponudila kaj posebno dobrega. Navadil sem se tudi, da so ljudje, ki so prihajali k nam na obiske, dajali precej neumestne pripombe glede moje majhnosti. V primerjavi z njimi sem pa res moral izgledati majhen in klavrn.

Kadar so bili obiskovalci v našem stanovanju, je moj stric Darian, ki je bil vedno duhovit, pravil take šale, da so se lju-

dje kar naprej smejali. Skritemu pod foteljem, je pogosto še meni šlo na smeh.

Ljudje so čudne živali: bolj sem jih spoznaval, manj sem jih razumel. Pridejo skupaj, se smejijo, jedo in pijejo in vedno opravljajo koga izmed njih — navadno koga, ki ga ni zraven. Me ne začne boleti glava kadarkoli moram poslušati te ene in iste štorije. Če bi me poslušali, bi jim lahko povedal, da tudi v našem, pasjem, svetu ni vse tako kot bi moralo biti: nekateri se predstavljajo za nekaj kar niso, in niso nikoli bili, enim psom se zdi, da so tako pametni, da jih

(Nadaljevanje s str. 13)

nobena druga pamet ne doseže, najsi bo to v iskanju ali obiranju kosti. Kolikokrat me jezi in mi ne da spati njihovo lajanje — če bi bilo iz potrebe, bi že še razumel, tako pa vem, da lajajo samo zato, da se jih sliši. Nisem študiral psihologije, pa vendar vem dovolj, saj tudi jaz včasih zalajam brez potrebe, drugače bi ljudje še mislili, da sem mutast.

Psi s ceste so mi zavidali, ko sem se z njimi pogovarjal z našega balkona, moje življenje da je preveč brezskrbno, so menili. Tožili so mi o draginji, o cenah mesa, ki da so se povzpele že do nebes odkar so Amerikanci začeli na veliko odkupovati meso. Za revne pse na cesti menda sploh ni mogoče več dobiti zrezkov, zadovoljiti se morajo samo s kostmi, kar spet ni nikakor prav starejšim psom, ki imajo že bolj redke in slabe zobe. Nobeden pa tudi nima rad sintetičnih piškotov, ki naj bi ubogemu in sestradanemu psu pričarali vonj po kraljevski večerji.

"Zakaj si ne poiščete kakšnega dobrega gospodarja," sem jih vprašal, "živite v deželi kjer je vse dovoljeno, kjer celo mnogi ljudje skrbijo za pasji rod bolj kot za svojega lastnega. In, vi mi pridete tožiti, da vas več ne pitajo za bifteki?"

"Lahko je tebi, Fonzelj, ki si zamišljaš da si občinski predsednik tam gori v svojem stanovanju, "so mi odgovarjali psi," ko boš pa odrasel in ne boš več majčkena igrača in boš nezanimiv, bodo tudi tebi dali brco v zadnjico in te poslali na cesto."

"Motite se," sem jim besen zalajal, "mi čivave nikoli ne zraščemo tako veliki in tako stari, da bi postali ljudem nezanimivi. Dokler živim, bom mlad in ljubeč, "sem jim razjarjen zakričal in stekel v družinško sobo gledat Mike Walsh "show". Brigajo me ne drugih skrbi!

Življenje je nekaj časa teklo mirno, dokler se sosedji niso začeli pritoževati, da delam preveč hrupa v stanovanju kjer — po njihovih pravilih — sploh ne bi smel biti. Stric Darian je rekel, da nima druge izbire kot da me kam da, vsaj za toliko časa dokler si sam ne kupi hiše. Vsa ta zadevščina me je zelo skrbela in ni čudno, da sem dobil nekaj sivih dlak.

Tako se je zgodilo, da sem nekega dne končal pri nekem Pepetu in njegovi ženi Liri. Ta dva sta me vzela, rekoč da ne bom dolgo pri njiju, samo za počitnice. Minilo je že nekoliko mesecev, a jaz sem še vedno tu. Spočetka mi je bilo všeč, ker me je Pepe pustil na vrt, kjer sem lahko tekal, kolikor sem hotel. Ni se mi bilo potrebno več mučiti po stopnicah gor in dol in vpiti na moje vrstnike z balkona. Pogosto sem sesplazil izpod ograje ven na prosto. Razbiral sem znamenja, ki so jih puščali moji vrstniki na drevesnih steblih, tudi svoja sem tam puščal. Pepe tega ni maral češ, da se bodo drevesa posušila. Zdelo se mi je malo krivično ampak, navsezadnje je pa tudi on pisal pisma. In, bil sem že dovolj velik, da bi

si lahko našel kakšno ljubico. Pepe je zadelal vse luknje v ograji in še na vsa vrtna vrata je dal mrežasto žico tako, da moje vasovanje res nidojg o trajalo. Dejal mi je da, če še nekaj časa počakam, mi bo kupil ljubico, da mi ne bo dolgčas in da bi rad imel čistokrvnega mladička, simpatičnega kot sem sam.

Ne vem ali čas res tako hitro teče ali pa nimam nobenega občutka za čas kajti, preteklo je že toliko dnevov in noči, a Pepe še ni izpolnil svoje obljube. Tako se dolgočasim, poležavam na soncu in lovim muhe. Sanjam o ljubici in potihoma trpim. Stric Darian mi je vedno dovolil, da sem se drsal po njegovi nogi gor in dol, kadar me je srbela tista reč med zadnjimi nožicami. Pepe mi je to pustil samo nekajkrat, kadar so bili drugi ljudje pri njemu, da so se mi potem vsi skupaj režali in govorili, kako jih to na nekaj spominja. O, brez skrbi, da vem o čem so govorili; ko sem bil majhen so me pustili v spalnici čez noč in sem vse slišal. Ne vem pa, zakaj morajo to početi vedno v temi in pod odejo in nikoli pri belem dnevu in pred drugimi ljudmi, tako kot to mi počenjamo: tam kjer te prime in dokler te drži — ni važno koliko nas je, več nas je boljše je. Čudaki so ljudje, nobenega smisla nimajo za prijetnosti.

Priznam, včasih malo preveč razmišljam o stvareh, ki se bolj tičejo ljudi, kot pa moje pasje vrste. Ne morem si kaj, spati kar naprej tudi ni dobro. Pepe me ne pusti več niti v dnevno sobo, kaj šele ponoči v njegovo spalnico. Pravi, da bi se jaz moralno lahko pokvaril, če bi kaj preveč videl in slišal ali pa, da bi komu povedal kolikokrat sta, ali pa nista, z Liro skupaj. Kakšen cepec je ta Pepe! Zanima me pa, če je on že toliko vedel, ko je bil star toliko, kot sem zdaj jaz — to je dve leti.

Zima je in mrzlo je tako, da mi tudi moj krzneni plašč veliko ne pomaga. Pepe je opazil, da je zunaj zame premrzlo, zato mi je odredil prostor v pralnici. Tako ležim tu za bojlerjem in čakam, da mine noč. Rad bi se vrnil k stricu Darianu. Na misel mi je prišlo, da bi začel pisati svoj življenjepis, ne zato, da bi se delal novinarja ali pisatelja ampak, da bi imel nekaj za takrat, ko me bo začel zapuščati spomin, ali neka tako, kot je to Pepe enkrat dejal. Začel sem že pred tremi dnevi, toda bolj slabo napredujem, ker me moti slaba luč in tudi skrivati moram pred Pepetom, da ne bi mislil, da sem bolj pismen kot on, ali pa, da se delam več kot v resnici sem. Sem, kar sem, kar še nisem, pa še utegnem biti ali pa sploh ne maram biti. Človek kot je Pepe, ali pa drugi, ki sem jih spoznal, ne bi hotel biti — sem že rajši mali, nežni Fonzi.

Konec

Puhle glave — prazen čas,
plehke misli — hiter glas,
jeziki dolgi — kratka vas,
slabo seme — jalov klas,
babje čenče — skrivljen las.
Pavla Gruden

NAJCENEJŠE CENE ZA JUGOSLAVIJO IN EVROPO

SEZONSKE CENE

(OD 1. JUNIJA 1979)

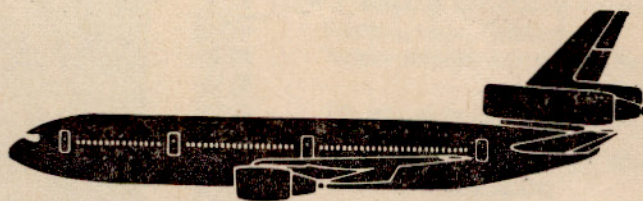
**OD 716 DOLARJEV DO 1210 DOLARJEV ZA
POVRATNO POTOVANJE
OD 535 DOLARJEV DO 708 DOLARJEV ZA
ENOSMERNO POTOVANJE**

ZA V NAPREJ PLAČANE IZLETNIŠKE CENE, SE MORA IZVRŠITI REZERVACIJA NAJMANJ 45 DNI PRED ODHODOM NA POTOVANJE. MOREBITNE SPREMEMBE REZERVACIJ, ALI PRI ODPOVEDI REZERVACIJ, PA SE ZADRŽIJO ODREJENI STROŠKI. PRIPOROČA SE PREDPLAČNO ZAVAROVANJE.

NA RAZPOLAGO SO VAM TUDI IZLETNIŠKE CENE ZA OBISK DO 180 DNI (MINIMALNI OBISK V JUGOSLAVIJI 21 DNI)

\$ 1325 ZA ODHODE KONEC MARCA
\$ 1422 ZA ODHODE APRILA DO KONEC JULIJA
\$ 772 PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

PRI TEH CENAH NI NOBENIH POGOJEV

POTUJTE Z NOVIM DC-10-30

PRI NAKUPU VOZOVNIC.

NAJHITREJŠE, NAJPRIJETNEJŠE

UŽIVAJTE V KONFORTU AVIONA S ŠIROKIM TRUPOM

ZA VSE INFORMACIJE SE OBRNITE

VAŠI POTOVALNI AGENCIJI

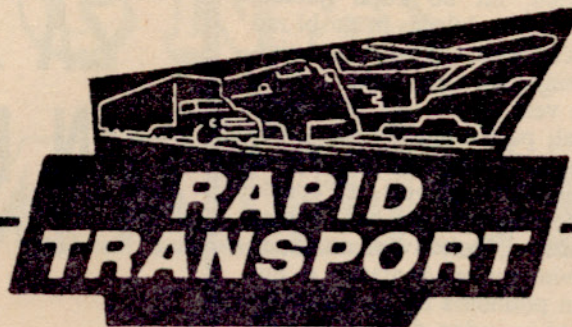
ALI

SYDNEY: 126 PHILLIP STREET SYDNEY 2000,
TEL. 221-2899, 221-2199

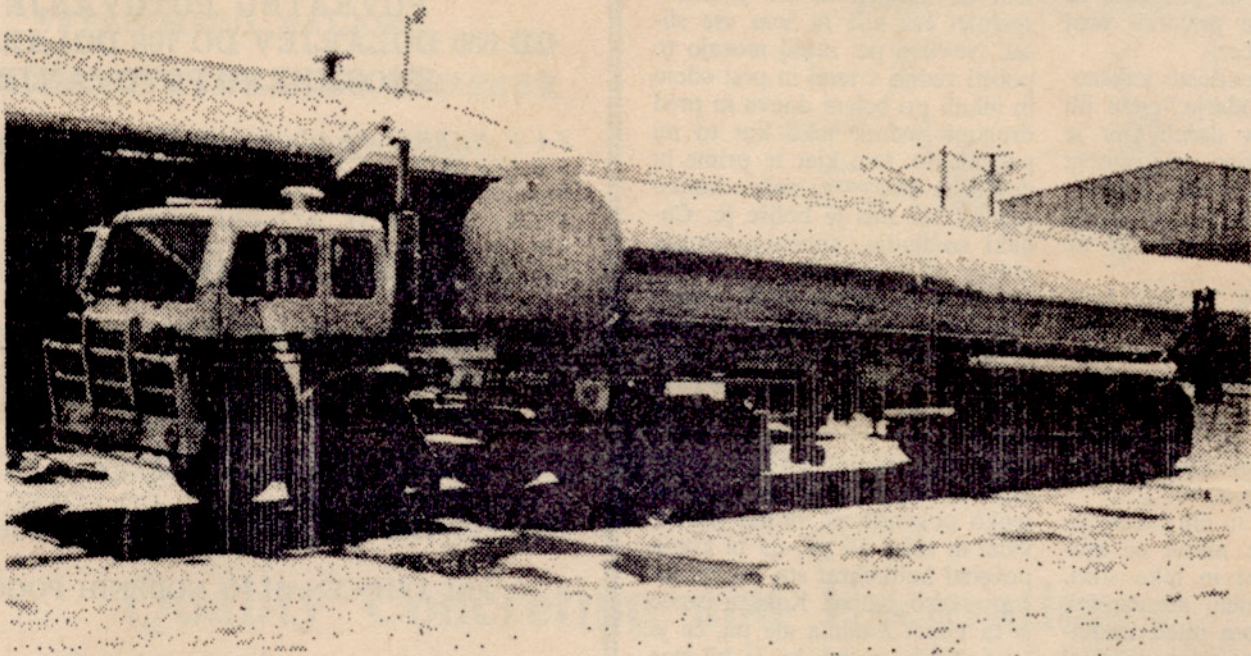
MELBOURNE: 124 EXHIBITION STR. MELBOURNE
3000, TEL. 63-6017, 63-6191

PERTH: 111 ST. GEORGES TERRACE 6000 PERTH
TEL 322-2932, 322-2032

BULK LIQUID CARTAGE

29 CHURCH AVE., MASCOT, PHONE: 667-0294

MELBOURNE: 729-1366

SYDNEY: 525-3611

BRISBANE: 277-1522

"250 TRUCKS SERVING EASTERN AUSTRALIA"

- TABLE TOPS
- TRAILERS
- LOW LOADERS
- EXTENDABLE TRAILERS

130-134 TAREN POINT RD., TAREN POINT, N.S.W. 2229

Postal Address: P.O. Box 403, Carngbah, 2229